

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Somnium, seu Gallus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Celari inimicissimi. Erant enim Athenienses Adriano Cæsare vestigales. Id posteaquam ei nunciatum est, nihil commotus, dixit, vitulus erat Socrati ab Atheniensibus erea privati statua, quam bibere cicutam, contempsit statua iacturam, vita incolu- mi. Hunc quidam dicunt fuisse diſſoci. i. duplicis natura & cu- ſpōſedi seu maus virum & feminam. His Plutarchi habitus est emulus, cuius scriptorum copiam iniquo ferebat animo. Sunt qui vocant sophistam. Hoc fecit hominis studium singulare cir- ca rhetoricen & eloquentiam. Eius vitam descripsit Philostratus lib. 1. Sophistarum. l. Herodes grauit.] Atticus. Hu- ius Herodis Gellius, Spartianus, Pausanias & alij meminere, sed in primis Philostratus, qui eius vitam copiose in Sophistis con- scripsit. m. Strenuus & legnis fato.] uirtus pro uirtute- ni, per syncopeu uirt. β. Idem iam annotauimus in Charonte. εγγυς. Praeterit meaj participij pro εγγυς, cum prothesis e, ver- bi εγγυς. Omnes promiscue moriendum est. Idem in Demosth. encomio : Omnes homines natura morti obnoxij sunt, etiam si quispiam conetur, se inclusum in caueam seruare.

ΟΝΕΙΡΟΣ Η Α.

λεπτερόν.

SOMNIUM, SEPT

Gallus.

Erasmo Roterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

HOC dialogo diuinitatum atq; potentia incommoda molestiasque persequitur, ostendens quam contra tranquilla res paupertas sit, si modò sit sorte sua contenta. Facit autem hoc veluti collatione quadam. Nam in priore quidem parte dialogi Micyllus somnium exponendo suum, Eucratis cuiusdam opulenti cœnas, diuitias, luxum, & quæcunq; vulgò speciosa & expetenda videntur, extollit, adiecto etiam encomio auri, tum ab exemplis, tum ab effectu & usu & cæteris amplificato. In posteriore autem parte Gallus, qui ex Pythagora in auct transformatus, cum hero suo Micyllo colloquens introducitur, diuitum cum priuatorum ac ciuium, tum regum atque potentum molestias, curas & pericula re- censet;

tenset, quæ illis & belli & pacis temporibus, præterea etiam circa valetudinem, quam luxus & crapula ista labefactant, accidere solent, additis etiam exemplis eius rei, & hypotyposi quadam, dum fingitur idem vi pennarum suarum referatis ædium foribus ad ipsas diuitum cellas Micÿllum perducere, & coram illa quæ verbis narrauerat, spectanda exhibere. Cæterum omnia hæc ita rursum Lucianus agit, vt non minus interim Pythagoram quoque, vt impostorem ac præstigiatores quendam fugilet, quippe qui ridiculas & absurdas, & à natura quocumque abhorrentes sui transformationes cõmentus fuerit, & multa eiusmodi, docendi simulatione tradiderit, quibus hominibus deceptis, solum sibi auctoritatem compararit. Deinde & Stoicos eodem more suo corripit, vt arrogantes ac fastuosos, qui in rebus friuolis sapientiam affectent, & officiorum obseruantes videri cupiant, in cæteris verò neque domesticis neque publicis hominum conuersationibus appositus atque idonei sint. Omnino autem festiuissimus iocus est, gallum cum hero suo ridiculè a deo ac familiariter nugari, & interim tamen sapientiùs philosophari quàm quemuis in schola philosophum.

ΜΙΚΥΛΛΟΥ, Α-
λεξάνου & Σί-
μων

MICYLLVS,
Gallus & Si-
mon,

Ἀλλὰ σε, ὦ Ἀλέ-
κισι Ἀλι-
πυῶν, ὁ Ζεὺς
αὐτὸς ἰπὶ σί-
φαι, φθονεῖ ὅτι, καὶ ὀξυφω-
νοῦντα, ὅς με πλετοῦντα,
καὶ ἰδίῳ ὀρέει ξυόντα,
καὶ

Tu, a scele-
rissime Gal-
le, cum ista
tanta inu-
denia, vocæ tam acuta,
ipse perdat Iupiter, qui quis-
dē opib. affluent me, ac dul-
cissimo in somnis versantē,

καὶ θαυμαστὴν ἠδὲ θαμονίαν
 ὑδαμονοῦντα, διατόρῳ τι
 καὶ γυγῶν ἀναθεύσας, ἰπὴ-
 γαρτας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῶν
 πᾶν πολὺν σὲ μιανθῆρα πρὶ-
 νίαν θῆσθ' ὄγοιμι. καὶ τοὶ ἄγε
 καὶ τεκμαίρεθ' ἢ τῆς ἡσυχίας,
 ποτ' ἢ ἴτι δὲ μὴ τῶ κρύδ', μη-
 δ' ἴπῳ μὲ τὸ ὄρθεῖν ὄν, ὥσπερ
 ἄσπρ', ἀφ' ἡνείκα ὀριεῖται (γνώμων
 γὰρ οὐτ' ἄψινδισπῶτος μοι
 πῶσθ' ἄνδρος ἡμίρας) οὐδ'
 δ' ἴπῳ μίσην νύκτωρ ἄσπρ', δὲ
 ἄσπρ' οὐτ' ἄσπρ', ὥσπερ τὸ χυ-
 σῶν ἰκάνο κἀδιον φησάτω
 τῶν, ἀφ' ἰσῆρας ὑδὸς ἡδὲ
 κίρα γαρ, ἀπ' οὐτι χάριων
 γὰρ ἀμωδῶμαι γὰρ ὑδὸς σι, ἢ
 μόνον ἡμίρας γνήγτω, σως
 τῶν τῆ βακτηρία. νῦν γὰρ
 μοι πρᾶγμα παρῆξες, ἀ-
 ναπηδῶν ἰν' ὠσκότω Ἀλι.
 Μικυλλε Διοποτα, ὦ μὲν τι
 χαεῖσθα σοι, φθάνων τῆς
 νύκτος, ὁπόσορ διανάμω,
 ἄσπρ' οὐδ' ὄρθεῖν ὄν. Δια-
 νύκτωρ τὰ ποτ' ἄτ' ἴργων. ἢ
 γοῶν πρὶν ἀνατῆλαι ἡλιον,
 μίαν

⊙ admirabili felicitate fru-
 entem, penetrabile quiddam
 ⊙ clamosum resonans, ex-
 pergefeceris, ad id ut ne no-
 ctu quidem effugere liceat
 paupertati, vel te ipso lon-
 ge nocentiorē. At qui si con-
 icciandum est tum ē silentio
 quod etiamdum ingens est,
 tum ē rigore frigoreq; quod
 nondum me, quemadmodū
 affolet, ^b anelucanō mor-
 sicut ^c titillatq; nam hic mi-
 hi certissimus ^d gnomon ad-
 uentantis diei) ne medium
 quidem adhuc noctis est.
 Sed iste peruigil, perinde
^e quasi vellus illud aureum
 seruet, ab ipsa protinus ve-
 spero vociferari cœpit. Ve-
 rūn: haudquaquam unpūe:
 siquidem mox pœnas de te
 sumam, susteq; comminuam,
 si diluxerit modō: nannunc
 negotium mihi faceres, sub-
 siliens in tenebris. GAL.
^f Here Micylle, equidem
 arbitrabar me tibi gratum
 esse facturū, si quoad possem
 alta nocte & lucē anteueritissē, quō posses anelucanō surgens,
 quāplurimum operis cōficere. Etenim si priuūq; sol exoriatur,
 vel

μίαν κρηπίδα ἐργάσαιο, πῶ-
 σθ' ἔσθ' τοῦτο ἐς τὰ ἄλφειά
 ἠποποιήσῃς. ἂ δέ σοι καθύ-
 δαρ ἡθίων, ἐγὼ μὲν ἰσχυράσο-
 μαί σοι, καὶ πῶν ἀφανότερος
 ἔσομαι τ' ἰχθύων. σὺ δ' ὄρα,
 ἕπας μὴ ὄναρ πλάστ', λιμάτῃ
 τῆς ἀνγρόμην. Μί. ὦ Ζεῦ
 τίρασι, καὶ Ἡράκλεις ἀλφί-
 κας, τί τὸ κακὸν τοῦτο ὄρα,
 ἀνθρώπων ἐλάσησθ' ὁ ἄδικ-
 ηνών. Αἰ. ἔτά σοι τίρας
 εἶπ' ἄρα τὸ τοῦτο, ἂ ὁ μὴ.
 φων. ὦ μῆν' αἰμι. Μί. πῶς γ' ὄ-
 ν' τίρας; ἀπ' ἀπρίπτει, ὦ
 θεοί, τὸ δαυόν ἀφ' ἡμῶν.
 Αἰ. σὺ μοι δοκᾷς, ὦ Μίνυ-
 κί, ἰσομίδῃ ἀπαίδουτ' ἄναρ,
 μηδ' ἀνεναντία τὰ Ομήρου
 ποιήματα, ἐρῶς ὁ τὸ Ἀχιλ-
 λείας ἔπειθ', ὁ Ζάνθος, μακρὰ
 χάρην φράσας ὧ χριμτί-
 λαν, ἔσηκον ἐν μίση ὧ πολέ-
 μω ἄγλοδμην. ἔπει ὄλα
 φαφ' ὄδων, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ
 νῶ, ἀνυ τῶν μέτρων, ἀπ' αὐ-
 καὶ ἰμανυέβ' ἰεῦθ', καὶ
 τὰ μίμουτα προεθίσις,
 καὶ

que versus ordine recitans,
 non quemadmodum nunc ego prosa oratione loquens: quin-
 etiam vaticinabatur ille, de que futuris edebat oracula :
 PP neque

vel unicum feceris crepidā,
 isihuc laboris lucro tibi ac-
 cesserit ad parādum viclum.
 Quod si tibi magis libet dor-
 mire, equidem tuo arbitratu
 quietem ihero, lōgeq̄ magis
 m uis fuero piscibus. Ca-
 terūm tute videto ne i per
 somnium diues, k e furias ex-
 perrectus. Mj. l O prodi-
 giorum m auersor Iupiter, ὁ
 n malorum depulsor Her-
 cules : quid hoc mali est ?
 Vocem humanā sonuit Gal-
 lus. GAL. Hoccine tandem
 tibi prodigiū videitur, si ea-
 dem qua vos lingua loquor ?
 M1. Quid? annon hoc por-
 tentium ? Sed auerite, Dñ.
 malum à nobis. GAL. o At
 tu mihi videris admodū illi-
 teratus esse, Micylle, nec e-
 uoluisse Homeri poemata,
 in quib. Pequus Achillis, cui
 nomē Xanthus, posteaquam
 hinnius longum i valere
 iussisset, medio in praelio
 consitiis differens, totosa
 que versus ordine recitans,

καὶ ὄθην τι παράλογον ἰδέ-
 κει ποιεῖν, οὐδέδ' ἀνδρῶν ἐπι-
 καλήτο, ὡς περὶ σὺν, τὸν ἀλλο-
 ξίκακον, ἀχρόπαιον, ἠγού-
 μιν ὅ τὸ ἄκουσμα. καὶ τοι τί
 ἀρ' ἐποίησας, ἢ σοὶ ἡ τῆς Ἀρ-
 γῆς πρόπις ἐλάλησεν, ὡς περ
 ποτὶ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ ἀν-
 τόφανος ἐμαυλάτο; ἢ εἰ βύ-
 σσας ἔδδον ἐρπύσας, καὶ βοῶν
 ἕρρα μνησμένα, ἠμίονα καὶ
 ἐφθὰ, πρὶς ἐπιπαρμένα τοῖς ὄ-
 βελτοῖς; ἐγὼ δέ, Ἐρμού πά-
 ρειδ' ὄν, γαλιεῖσ' ἀντὶ καὶ πο-
 τιστάτου θεῶν ἀπάντων· καὶ
 τὰ ἄλλα ὁμοδίαυτ' ὕμῃν, ἢ
 σὺ πρὸς ὅ, ἢ χαλεπῶς ἐμυ-
 λον ἐκμαθεῖσ' ὀδὴ τῶν ἀνθρω-
 πίνων φωνῶν. εἰ δὲ ἐχέμεν θή-
 σασ' ἀποστολῆ μοι, οὐκ ἂν ὀ-
 κνήσασα μί σοι τῶν ἀληθεῖς ἐ-
 ραυρ' αὐτίαν ἑτέραν τῆς πρὸς ὑ-
 μῶν ὁμοφανίας, καὶ ὄθην ὑ-
 πέρχῃ μοι οὕτω καλῶν. Μί-
 κηδὲ μὴ ὄνερ' ὅ καὶ ταῦτά ἐ-
 σιν, Ἀλικαρνῶν οὕτω πρὸς
 ἐμὲ ἐγγληθόμεν' ὅ. ἐπὶ δ' ὄν
 πρὸς τοῦ Ἐρμού, ὃ βέλτισ,

neque quicquam prodigiū
 sum facere videbatur: neque
 is qui tum audiebat, malorū
 auersorem, ita uti tu facis,
 implorabat, quasi rem abo-
 minandam et auertendam
 audisse sese iudicaret. At
 quid tandem facturus eras,
 si tibi^r naus, cui nomē apud
 Homerum est Argo, carina
 fuisset elocuta, ita ut olim in
 Dodona a sylua phagus per
 se loquens oraculum edidit.
 Aut si tergora direpta fer-
 pere vidisses, si carnes boum
 mugire semiaffas, coctasq;
 verubus transfixas? Ego ve-
 rō quum^t Mercurij sim af-
 fessor^z loquacissimi, x deo-
 rumq; omnium sacūdisimū
 præterea contubernalis vo-
 bis et conuictor: haud mirū
 videri debet, si sermone hu-
 manū edidici. Quod si mi-
 hi recipias tacitū te, haud-
 quaquam grauabor verio-
 rem tibi causam aperire, vn-
 de factum sit, ut eadem qua
 vos lingua loquar, et vnde mihi
 suppetat huius orationis fa-
 cultas. M. C. Modò ne isthuc
 ipsum sit somniū, Galle, quod
 ita tecum loqueris: sed dicitō
 per Mercurium, ὃ præclare,
 quid

ὅ, τι καὶ ἄπο σοι τῆς φωνῆς
 ἄριστον, ὡς ἐδ' οὐκ ἔσονται, καὶ
 πρὸς ἑδ' ἔνα ἔρω, τί σ' καὶ διὰ
 δ' ἔνα; τίς γὰρ ἄρ' οὐκ ἔσονται
 μοι, ἢ τίτι διηγοίμην, ὡς ἄ-
 κληρὸν ὄρωτ' ἀπότοσ' ἄρ-
 κηκός; Ἀλλ'. ἄνε τοίνυν,
 παραδοξότατόν σοι λόγον,
 εἴδ' ὅτι λέγω, ὧ Μίχμη.
 ἔτοσι γὰρ ὁ νῦν σοι ἀκλήρως
 ὄρω φανόμενον, οὐ πρὸ πολλοῦ
 ἄνθροπον ὄρω. Μίχμησά
 τι καὶ πάσαι τοῖστον, ἀμείλιχ
 περὶ ἑμῶν, ὡς ἀκλήρως τις
 νηυσὶν ὄρω, ὅλη ὄρω γαίης ὄρω
 Ἀρδ', καὶ συμπίνοι ὄρω θεῶν, καὶ
 συγνωμάσοι, καὶ κοινονοίη τ'
 ἐρωτικῶν. ὅποτε γοῦν ἔπιτοι
 παρὰ τῷ Ἀφροδίτῳ μοι
 χέουσαν ὄρω, ἐπαχθεῖα καὶ
 τὸν ἀκλήρωνα, καὶ ἐπαδύ-
 πω μάλιστα τὸν Ἥλιον ὄρω
 ὄρω, μὴ κατ' ὄρω ἐξέπῃ καὶ
 τὸν Ἡρακλῆον, ἔξω πρὸς τοῦ
 ἔρωσ' ἀπλήρη ἀεὶ τὸν νη-
 νισκον, μὴ ὄρωσ' ὄρω ὅποτε
 φάνοι ὄρω Ἥλι, ἔτα ποτὲ
 ἑσπέρων καὶ ἑσπέρων πρὸ τὸν ἄ-
 κληρὸνα, καὶ προδουῶσα
 τῷ

quid etiā aliud rei tibi sit in
 causa vi istam linguā sones.
 Nam vi taceam, neq; cuiquā
 proferam, quid atinet te so-
 licitiū esse? Quis enim fidem
 mihi sit habiturus, si cui nar-
 rem, me Gallū hęc loquen-
 tem audisse? GAL. Auscul-
 ta igitur: nam orationem ex
 me audies omniū (sat scio)
 maximē nouam atq; incredi-
 bilem. Siquidem hic qui nūc
 tibi gallus appereo, non itā
 pridē homo fui. MIC. Pro-
 fectō olim istiusmodi quid
 dam de vobis maudierā, ad-
 dolescentulū x quēpiam fuif-
 se Gallū, Marti adamatum,
 atq; hunc deo cōpotāsse, col-
 lusiāsseq; & in voluptatibus
 gessisse morem. Itaq; cum
 Venerē adiret Mars, cum eā
 cubiturus, hūc quoq; Gallum
 vnā secum adduxisse. Quo-
 niam Solem potissimū me-
 tueret, ne si è sublimi conspe-
 xisset, Vulcano se proderet:
 foris ad ostiū adolescentulum
 semper relinquere solitiū, cui-
 ius indicio certior fieret, quā-
 do sol emergeret. Deinde Gallū
 aliquando somno correptum,
 PP 2 excubial

τῶν φρονεῖν ἄκοντα, τὸν
 εἰήλιον λαθόντα, ἰπισυ-
 νου τῆ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ Ἀρ-
 ρε ἀφρόντιδι ἀναπονομι-
 νο. ἔστ' τὸ πισῶσαν τὸν ἀ-
 λικηρῶνα μίμῳσα ἄν, ἔστις
 ἰπίοι, καὶ οὕτω τὸν Ἡρατορ
 παρ' ἡλίου μαθόντα, συμα-
 βῆν αὐτῆς, περιβαλόντα, καὶ
 σαζωδῶσαντα τοῖς θεομοῖς,
 ἃ πάλαι μεμυχάνητο ἐπ' αὐ-
 τῆς, ἀφελθῶτα δέ, ὡς ἀφ' ἑθῆς,
 τὸν Ἀρῶ ἀγανάκτησαι κα-
 τὰ τοῦ ἀλικηρῶνι, καὶ με-
 ταβαλεῖν αὐτὸ εἰς τοῦ ὄρνε-
 ορ, αὐτοῖς ὄπλοισι, ὡς αὐτῆ τῆ
 ἑράνας, τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ
 τῆ κεφαλῆ, ἔστ' τὸ τοῦ μᾶς, ἀ-
 πολογομίνες τῷ Ἀρῶ, ὅτ' ἔσ'
 ἔρ ὄφελ' ὅτ' ἰπιδῶν αὐθῆθε
 ἀνατέμου'τα τὸν ἡλιον, πρὸ
 ποτῶ βοᾶν, ἰπισυμνομι-
 νος τῶν ἀνατολῶν αὐτοῦ.
 Ἀλλ. φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὡ
 Μικυρῆ: τὸ δ' ἐμὸν ἑτεροῖον
 τι ἰγνέτο, καὶ πάνυ ἔναγχος
 εἰς ἀλικηρῶνα σοι μεταβί-
 βικα. Μί. πῶς; ἔθελω γὰρ
 τοῦτο μάλικα εἰδέναι. Ἀλλ.
 οἶδα ἄρα τὸν Πυθαγόραν;
 Audisim' de Pythagora quodam B Mnesarchida Samio.

excubias desertisse inscien-
 te, Solemque nullo presentie
 immisisse Veneri ac Marti
 secure dormienti, propterea
 quod confideret Gallum indi-
 caturum fuisse siquis interue-
 nisset. Itaque Vulcanum à Sole
 eductum, eos deprehendisse;
 implicitos atque irretitos ijs
 vinculis que iam olim mil-
 los fuerat fabricatus. Porro
 Martem simul atque dimissus est,
 indignatum adversus Gallum
 fuisse, atque eum in aue trans-
 mutasse, ijsdem armis, ut ca-
 pite pro galea cristam obtine-
 ret. Hanc ob causam, quod
 vos Marti purgetis, quum iam
 nihil opus, simul atque à Sole
 exorientē sensistis, multo ante
 te vociferari, atque illis ex-
 ortum pronunciare. GAL.
 Feruntur quidem et illa, Mi-
 cyle: at quod ego sum nar-
 raturus, multo aliud quiddam
 fuit: atque adeo nuper admo-
 dum in Gallum transforma-
 tus sum. MI. Quonem mo-
 do? Nam isthuc maximope-
 re cupio cognoscere. GAL.
 MIC.

Μί τὸν σοφιστῶ λίγας, τὸν
 ἀλάστορα; ὁς ἰνομοθιτῆ, μὴ
 τι κριτῶν γόνουσαι, μήτε κνῶ-
 μος ἰδίαν, ἢ ἴσομ' ἐμοὶ γοῶν
 ὄψον, ἢ κτράπεσον, ἄπονον ἄ-
 ποφαίνον' ἔτι δὲ καὶ πείθω
 τὸς ἀνθρώπους, ἢ πρῶτε ἔτη
 μὴ δακλῆναι. Αλλ' ἴδι δι-
 τα κἀκένω, ὡς πρὸ τῷ Πυθα-
 γόρον, Εὐφορῶ ὃ γένοιτο.
 Μί γόητα φασί, καὶ τι φατε-
 γὸν τὸν ἀνθρώπον, ὃ Ἀλλε-
 κνῶν. Αλλ' ἐκέν' ὃ αὐτὸς,
 ἢ ὅ σοι ἐμὶ ὁ Πυθαγόρας. ὡ-
 κ πᾶν, ὃ ἀγαθὸν, λοιδοροῦς
 μινός μοι, καὶ τὰυτα, οὐκ ἔα
 δῖας, ὁδὸς τις τῷ τὸν πρόπον
 Μί τοῦτ' αὖ μακρῶ ἐκένου
 τριταθδέσπον, ἀλλε κνῶν
 φιλόσοφ' ὃ. ἐπὶ δὲ ὁμοι, ὃ
 Μνησάρχου πᾶ, ὅπως ἐμὶν,
 ἀντὶ ἢ ἀνθρώπου, ὄρνις, ἀντὶ
 δὲ Σαμίου, Ταναγραῖος ἀνας
 πέννας' ὃ πῶθ' ἀνὰ τῶ τὰυτα,
 ἢ ἢ πᾶν πρὶν ἴσοι ῥάδ' ἢ, ἢ πᾶ
 καὶ ἴσοι ἢ ἴσοι μοι τιτηκνῶν
 δοκῶ, πᾶν ἀπὸ πρὶα ἐρ σοὶ
 τῷ Πυθαγόρῃ. Αλλ' τὰ πῶτα;

MIC. Num sophisticam il-
 lum dicis gloriosum, C qui
 instituit ne quis vel D carnes
 gustaret, vel fabas ederet,
 suavissimum mihi edulium,
 salubre & parabile, à mensa
 submouens? Præterea autē
 qui mortalibus suavitē E ne
 intra quinquennium loque-
 rentur? GAL. Scis nimis
 rimum illud, quemadmodum
 priusquam Pythagoras es-
 set, F Euphorbus fuerit?
 MIC. Præstigiatorē &
 prodigiorum artificem homi-
 nem aiunt fuisse, ὃ Galle.
 GAL. Ille ipse ego tibi sum
 Pythagoras. Quare parce,
 quaeso, mihi conuiciari, præ-
 fertim quum ignores quibus
 sim moribus. MIC. At hoc
 rursus multò etiam quam
 illud portentosius: Gallus
 philosophus? Attamen ex-
 pone, ὃ Mnesarchi gnate, quò
 factum sit ut ex homine as-
 uis, ex Samio G Tanagraeus
 repente nobis prodierit. Ne-
 que enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu:
 quando quidem duas quasdam res iam mihi videor in te ani-
 maduertisse nimium alienas à Pythagora. GAL. Quas?
 PP 3 MIC.

Μί. ἴμ μίμ, ὅτι λάλῃ ἔῃ κὼ
 λαυλικὸς, ὃ δὲ σιωπᾶν ἐς
 πρὸς ὅλα ἔτη, οἶμαι, παρὴν ἄ-
 ἔτιρον δέ, καὶ παντελῶς πα-
 ράνομος. ἢ ἤ ἔχωρ ὃ, τι σοὶ
 παραβάλαμι, λυάμυς χθῆς,
 ὡς οἶδα, ἔχωρ ἕκον, καὶ σὺ ἴ-
 σθαι μεμύσας, ἀνέλεξας αὐ-
 τὸς ὥστε ἢ ἐψυδά σοὶ ἀνάγ-
 γη, καὶ ἄπο εἶνα, ἢ Πυθαγό-
 ραδὺν τι παρανομομένην, ἢ
 τὸ ἴσον ἡσυχίαν, λυάμους
 φασγάνου, ὡς ἄρ' ἐπὶ λυάμω
 ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ἰδυσθῆκας.
 Ἀλλ'. ἢ γὰρ οἶδα, ὃ Μίμυμ,
 ἢ τις αἰτία τέτορον, οὐδὲ τὰ
 πρόσφορα ἐκάσθω βίω. ἐγὼ
 δὲ τότε μὲν οὐκ ἠδίων τῶν
 λυάμων ἰδιόσοφου γάρ.
 νῦν δὲ φάροισι ἄρ. ὀρνιθικὰ
 ἦρ', καὶ ἐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἢ
 προφῆ. ἀπ' ἔ σοὶ φιλαν, ἀκνε
 πῶς ἐκ Πυθαγόρου ἔβω νῦν ἔ-
 μί, ἢ ἐρ ὅσοις πρότερον ἰδιώ-
 τασα βίωις, καὶ ἄτινα ἔμε-
 ταβολῆς ἀπὸ λυάμων ἐκάσθω.
 ἐὼν τὰ ἐμεσὺς σίμ, quippe αὐτίο congruas, neque nobis
 repudiandum pabulum. Verum si molestum non est, audi
 quemadmodum ἐ Pythagora cæperim esse id quod sum in
 presentia, quamq̄ in multis vitæ generibus antehac vixerim,
 & quid ex unaquaque transformatione sim consequutus.

MIC. H Alterum quidem,
 quod garrulus es & obstre-
 perus, quum ille silere in so-
 lidos quinque annos (si me-
 mini) præceperit. Alterum
 verò planè cum illius legis
 bus pugnat. Etenim cum
 non haberem quod tibi ob-
 ijcerem, fabas beri (sicut nos-
 sti) ad te attuli: ac tu nihil
 cunctatus protinus eas subs-
 legebas: unde fit, ut necesse
 sit, aut ementium esse te Py-
 thagoram esse, quum aliud
 quiddam sis: aut si Pythago-
 ras es, legem prætergressum
 esse te, iusq̄ violasse, quum
 fabas ederis, perinde ac si
 caput patris comederis.

GAL. Non cognouisti, Mi-
 culle, quæ sit harum rerum
 causa, neq̄ quæ ad unum
 quodque vitæ genus conduc-
 cent. Ego tum quidem non
 esitabam fabas, propterea
 quod philosophus essem. Nunc

Μί. λίγοις ἄρ, ὡς ἔμοιγε ὑ-
 περάδισον ἄρ τὸ ἄκουσμα
 γήγοιτο. ὡς ἢ τις αἴρεισιν
 προσέει, πότερον μᾶλλον ἐ-
 θέλω σε ἀκῆν, τὰ τοιαῦτα
 διεξιόντῃ, ἢ τὸν πανευλαί-
 μονα ὄναρον ἐκῆνον αἰθῆς
 ὄραρ, τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν,
 οὐκ οἶδα ὁπότερον ἄρ ἐλοί-
 μιαι, οὐτως ἀδελφὰ ἐγὼ μαι
 τὰ σὰ τοῖς ἰδίσις φανῶσι, καὶ
 ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, σὶ τε,
 καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.
 Κλ. ἔτι γὰρ οὐ ἀναπεμπάσῃ
 ὄναρον, ὅσις ποτὶ ὁ φανῶς
 σοι ἴω, καὶ τίνα ἰνδάλματα
 μάταια δεξιφύλακας, ἕσπλιν,
 καὶ ἄς ὁ ποιητικὸς λόγῃ, ἄ-
 μνηλώλειψιν ἀνδραμονίαν τῆ
 μνήμῃ μεταδιδάσκω; Μί.
 ἀπ' ὅσ' ἐπιλήσομαι ποτὶ, ὃ
 Ἀλεξάνδρον, ἐν ἰαδί τῆς ὀφθαλ-
 μῶν, οὕτω μοι πολὺ τὸ
 μίλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὅ-
 νηρῃ κατὰ πᾶν ὄραρ, ὡς
 μόγις ἀνοίγειν τὰ βλεφαρὰ
 ἐν αὐτῷ, ἢ ἐνύπνιον αἰθῆς κα-
 τασπόμενα. οἶον οὐρ ἐν τοῖς
 ἄοι τὰ πλερὰ ἐργάζεται σπ-
 ρόμενα, τοιοῦτον γάρχαλον
 παραχρῆτό μοι τὰ ὄραρμνα.

MIC. I Narra que so: nam
 mihi quidē auditu iucundis-
 simū fuerit, adeo ut si quis mi-
 hi deferat optionē, virū te
 sta narrātem audire malim,
 an rursū felicissimū illud
 somniū quod paulō antē via-
 di, videre, haud sciam, utri
 electurus sim: vsq; adeo cog-
 gnata germanaq; videntur
 esse ista tuā cum suavisimis
 illis visis: & ex aequo vos æ-
 flimo, te pariter ac præclarū
 illud infomniū. GAL. Et idē
 nū tu somniū illud quod du-
 dū tibi visum est, in animum
 reuocas, & inania quædam
 obseruas simulachra, atque
 (vix loquūtur poëtæ) euani-
 dā quandā felicitatē memo-
 ria cōsectaris? MI. Imō illud
 lud scias, Galle, ne villo quē-
 dē tēpore vnquā visi illius mi-
 hi veturā obliuionē Tatiū mel-
 lis somniū aufugiēs in oculis
 mihi reliquis, vix præ illo vix
 quædā palpebras attollere rur-
 sus in somniū cōeuntes. Itaq;
 qualē voluptatē mouēt pen-
 ne in aurib. versate, talē vix
 lationē mihi p̄bent ea q; uidi.

Ἀλλ. Ἡράκλεις, δεινὸν τινα
 φησὶ τ' ἔρωτα τοῦ Ἰνυπνίου, ἃ
 γὰρ ἄλλως ἄν, ὡς φασι, καὶ ὁ
 ρορ ἔχωρ τῆς ἀπιστίας τὸν ὕ-
 πνον, ἵπρ τὰ ἰσακμήνα ἢ
 δι' ἀπὸ αἰ. καὶ ἐν δὲ τῷ εὐδῷ ἀνω-
 γόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ
 κέδς οὐτά, καὶ ἐναργῆς φανός
 μιν. ἰδέτω γοῦν ἀκούσαι,
 οἱ τὶς ὄρα, οὐτά σοι τειπό-
 θῆ. ὦρ. Μί. ἔτοιμα. ἢ
 γαρ ἰδὸν γοῦν τὸ μεμυῖσθαι,
 καὶ διεξίνα τι περὶ αὐτῶ. οὐ
 ἦ πάλιν, ὃ Πυθαγόρα, διη-
 γήσῃ τὰ περὶ τῶ μεταβολῶν.
 Ἀλλ. ἰπαδ' ἄν σὺ, ὃ Μίκυλλε,
 παύσῃ ὄνδρ' ἄλλων, καὶ ἀρψή-
 σῃ ἀπ' τῶν βλεφάρων τὸ μέ-
 λι. τὸ νυῦ δὲ ἀρότερον ἀπὲ,
 ὡς μάθω, ἃ τί δὲ τῶν ἰλιε
 φαντίων πυλῶν, ἔτι δὲ
 τῶν κεράτινων σοι ὄνδρ'.
 ἢ κὲ πετόμην. Μί. οὐδὲ
 δι' ἑτέρας τούτων, ὃ Πυθα-
 γόρα. Ἀλλ. καὶ μὲν Ὀμήρ'.
 Ἄσο ταύτας μόνας λέγει. Μί.
 ἢ χαίρων τὸν λῆρον ἰκύνον
 ποικιλῶν, ὄρα ἑδ' ὅτα ὄνείρων
 πῆε. οἱ ἀρῆσθ' ἴσως ὄνείροι
 δὲ τῶν τοιούτων ἐκφοιτῶσιν,
 lexit. Paupertina fortassis somnia per istas cōmeant portas,

GAL. K. Nouū quēdam her-
 culē mihi narras amorē in-
 somnii: siquidē alarū quum sit
 (sicut aiunt) metasq; volan-
 di p̄scriptas habeat som-
 niū, L iam septa transit, in
 oculis etiā vigilantis obser-
 uans, adeo mellurū & euident
 apparet. Quare peruelim
 audire, cuiusmodinam sit in-
 stud quod te supra modū de-
 lectat. M. Gestio narrare.
 Nā dulce est hoc ipsum me-
 minisse, & commemorare de
 illo quippiam. Verūm heus,
 Pythagora, quādo tu narra-
 bis de tuis transformationis
 bus? GAL. Vbi tu, Micylle,
 desieris somniare, melq; il-
 lud ab oculis absterferis. In-
 terim prior dicitō, uti intelli-
 gā virūmne per portas eburne-
 as, an per corneas tibi som-
 niū aduolārit. M. C. Neque
 per has, neq; per illas, ὃ Py-
 thagora. GAL. M Atqui
 duas has tantū commemo-
 rat Homerus. M. C. Vale-
 re sinas nugatorem illū poē-
 tā, qui nihil de somnijs intel-
 qualia

ἦτος ἐκεῖν ὁ ἰάρα, ἔδ' ὡάνυ
 ὁφως, τοφλός αὐτὸς ὀρ. ἰμοί
 ἢ δὲ χρυσῶν τιναμ πνυλῶν ὁ
 ἔδ' ἰς ὁ ἀφίκο, χρυσὸς κη
 αὐτὸς, κη χρυσὸς πάλια πει
 βελημῆς, κη πονὶ ἰπα
 γόρῳ χρυσιον. Αλλ. πᾶν,
 ὁ Μίδα βιλτισ, χρυσολογοῶν
 ἀτηχῶς ἔρ' ἰν' ἰκίεος σοι κῶ.
 χῆς τὸ ἐνύπνιον, κη μεταμια
 ἔδα χρυσις λεχομίδα μοι δῶ
 κῆς. Μιν. πονὶ, ὁ Πυθαγό
 ρα, χρυσιον ἔδωρ, πονὶ, πῶς
 εἶα, κη δῶρ, οἶαμ πλῶ αὐτῶ
 ἀποσπᾶντο, τί ποτε ὁ Πίνυ
 δαρός κησι περὶ αὐτὸ, ἰπα
 νῶν ἀνάμνησον γάρ μιν, ἔπρ
 οἶδα, ὁπότε ἔδωρ ἀεισον ἔ
 κῶρ ἔτα τὸ χρυσιον θαυμω
 ἰα, κῶ ποῖον ἰν' ἀρχῆ ἰδὸς ἔ
 κηδῆς τῶν ἀσμάτων ἀπάν
 τωρ. Αλλ. μῶν ἰκίεο ἰγτῆς
 ἀεισον ἢ ἔδωρ, ὁ ἰ χρυσὸς, αὐ
 ἔδωρ πῶρ ἔτε, δὲ πῶρ ἰν' ἰ
 κῆ, κη γάρον ὁ ἔξοχα πλῶτα,
 omnium bellissimi. GAL. Num illud queris?

Aqua est illa quidem optima:

Ceterum aurum, vii candens

Ignis, ita emittens, noctibus eminet eximie vnum

Ceteras supra opes, que

Gloriam ac decus addunt.

qualia videbat ille, neque id
 admodum perspicue, quippe
 N captus oculis. O Mihi ve
 rō per aureas quasdam por
 tas dulcissimum hoc aduenit
 somnium, & ipsum aureum
 vndique, & aureis circum a
 miculum, & auri plurimum
 secum adducens. GAL. Des
 sine, optime P Mida, de auro
 fabulari. Nam dubio procul
 ex illius voto istud tibi acci
 dit infomnium, & solidas
 auri venas mihi duxisse vis
 deris. M I C. Multam auri
 vim vidi, Pythagora, mul
 tā, quam putas pulchri? quo
 fulgore coruscantis? Quid
 tandem Q Pmdarus in illius
 laudem dicit? nam in memo
 riam redige, si quidem memi
 nisti, quum aquam præstan
 tissimam dicens, postea au
 rum admiratur, idq̄ iure, sta
 tim in initio carminis vnus

Μικ. ἢ Δία αὐτὸ ἔτο. ὡς περ
 ἔρ τὸ μὲν, ἐνύπνιον ἰδῶν ὁ
 Πίνδαρος, ἕτως ἰπανῶ τὸ
 βουσίον. ὡς ἡ ἴδῃ μάθης, οἶον
 τι λῶ, ἀκυσσον, ὃ Γεφῶτα ἦ. Α.
 κλυτρῶν. ὅτι ἢ ἐκ οἰκόσι. ὅ
 λῶ χθεις, οἶδα Εὐκράτης γάρ
 μιν ὁ πηλοσί. ἔντυχῶν ἐν ἀ-
 γορᾷ, λευκῶν ἡκῶν ἐκί-
 νῶν τῶν ἄρα, ἐπὶ τῷ δῆπνον.
 Α. οἶδα πάντ' ἔτο, πανάθε
 παρ' ὄλλῳ τῶν ἡμέρων, ἄχε-
 μοι, βαθέας ἡδὴ ἰσπίρας, ἡ
 κῶν ποθεῖς, μὴ ὅ, τὸς πρῶ-
 τι ἐκάνυς λευκῶν ἰομίσων, ὃ
 πάντ' ἀψιδίς τὸ δῆπνον ἄ-
 κλυτρῶν, ἀθλητῶν ποτι γῆος
 μὴ ὅ, ἢ Ολύμπια ἐν ἀφανῶς
 ἀγανισαμῶ. Μικ. ἢ τὰ ἡ δῆ-
 πνύσας ἰπανῶν, ἐκῶν
 ἰομίσων, τὸς λευκῶν ἰομίσων
 ραβαδῶν ἄτά μοι κατὰ τὸ
 μῆρον, ἀμροσίλῳ δῆ νύκτα
 θάός τις ὡς ἀνθῶς ὄναρος ἰ-
 πιδίς. Α. οἶδα τὰ παρὰ τῷ Εὐ-
 κράτῳ πρότερον, ὃ Μικῶν,
 δῆκῶν, ἢ τὸ δῆπνον, οἶον
 ἐπὶ τῷ, ἢ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ
 πάντ'.

Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micelle, narra-
 ra, & cuiusmodi fuerit cœna, quæq; super cœnam acta sunt
 omnia.

MIC. Per Iouem, isthuc in-
 psum. perinde enim ac si in
 somnium meum videat Pin-
 darus, ita prædicat aurū. Sed
 ut tandem cognoscas quale
 fuerit, ausculta iam, sapien-
 tissime Galle. Meministi, ve-
 heri nullum domi cibū acce-
 perim: siquidem Eucrates di-
 ues ille fortè mihi in foro fa-
 ctus obuiam, R lotum me in
 tempore ad cœnam venire
 iusserat. GAL. Isthuc equi-
 dem plane memini. Nam to-
 tum esuriebam diem, donec
 mihi profunda tandè vespe-
 ra domum reuersus subuui-
 dus vinoq; madens, quinque
 illas fabas proferres, non ad-
 modum opiparâ cœnam gal-
 lo, qui quôdam fuerat athle-
 ta, quiq; Olympia non segni-
 ter olim decerârît. MIC.
 Ast ubi reuersus à cœna fa-
 bastibi obiecissim, obdor-
 mi protinus. Tum mihi, iuxta
 Homerū, s ambrosia sub no-
 cte diuinum quoddam haud
 dubiè somniū assisles. GAL.

πάντα. ἡκολούθησεν οὐδὲν,
 αὐθις οὐ διαπνέον, ὥσπερ ὁ-
 ναρόν τινα τοῦ διαπνέοντος ἐκεί-
 νου προσηγορίαι, καὶ ἀναμνη-
 ρουκώμενον τῆς μνήμης τὰ βε-
 βρωμένα. Μικυλλῶ μολοῖνος
 χάρισμα καὶ ταῦτα διηγούμενος
 ὅτι ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῆ, καὶ
 ἐὰν λέγω. ἢ πρότερον, ὁ Πυθαγόρας,
 παρὰ πλουσίῳ τινὶ
 διαπνέοντος, ἐν ἀπαύσει τοῦ βίου,
 τύχη τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνων
 ἔδεν τοῦ Εὐκράτους. καὶ ἐξ ὧ
 μὲν προσεπέμψεν αὐτὸν, ὥσπερ
 αἰθερῶν διορίστω, ἀπημαρ-
 τώμενος, ὡς μὴ κατασχέσθαι
 αὐτὸν, ἐν σφίγγεσσι τοῦ τέλ-
 θοντι συμπαραμαρτῶν. ὁ δὲ,
 Μικυλλῆ, φησι, θυγατρὸς τίς
 μεροῖσι τῶν γυναικῶν, καὶ πα-
 ρικαίεσσα τῶν φίλων μόλις
 τοκός. ἐπεὶ δὲ τινα φασὶν
 αὐτὸν μαλακῶς ἔχοντα, ἐχ-
 οῦν τε εἶναι ξυδιαπνέον
 μὲν ἡμῶν, οὐδ' αὐτὸν ἐκείνου
 ἐκλονοῦσάμην. ὅτι, λέω μὴ ὅτι
 ληθεὶς αὐτὸς ἔπη ἀφίξεσθαι.
 ἔτι νῦν γὰρ ἀμφιβολός ἐστι. τὸτο
 ἀρε-

eius loco venito lotus: nisi ipse forte qui vocatus est, semet ad-
 futurum renunciáris. nam nūc quidem ambigit. Hoc vbi au-
 dissems

omnia. Nihil enim prohi-
 bette denuo canare, si ve-
 luti somnium quoddam eius
 cæne reducas, & quæ tum
 ederis, rursum commemorati-
 one quasi rumines. M I C
 T Credebam molestum fu-
 turum me, si hæc quoque re-
 tulissem: verum posteaquam
 tu desideras, en id quoque
 narrabo. Quum nunquam
 ante hæc in vita cenâsem a-
 pud ullum diuitem, ὁ Py-
 thagora, heri bona quæpiam
 fortuna in Eucratem incidit:
 atque ego quidem simulat-
 que dominum illum salutaf-
 sem, ita uti consueveram,
 subducebam me: ne pudorẽ
 illi essem, si lacera in veste
 fuisset affectatus. At illes
 Micylle, inquit, hodie natas
 litia filie celebros plurimõs
 que ad cõuiuium amicos in-
 uitavi: verum quoniam as-
 iunt quendam ex his incom-
 moda esse valetudine, ne-
 que posse pariter ad conui-
 uium nostrum accedere: 100

ἰατρὸς δὲ φιλόσοφος τις εἶν',
 ἢ πρὸς τὰ μαθήματα φαναρόν-
 των, ὃ γὰρ πάγων μάλα τρα-
 γικὸς ἔστω, ἵς ὑπερβολῶν λου-
 εῶν. καὶ αἰτιαμὸς δὲ Ἀρχι-
 βίου τῷ ἰατρῷ, διότι ὅτως ἔ-
 χων ἀφίχτο, τὰ καθήκοντα,
 ἔστω, ὃ χεὶ προδιδόναι ἢ τὰ
 τὰ, φιλόσοφον ἄνδρα, ἡδὲ
 μνεία νόσοι ἔμποδῶν ἰσῶν-
 ται ἢ γίνονται γὰρ Εὐκράτους ὑ-
 περσῶναι πρὸς ἡμᾶρ ὅμι-
 νον, ἔπορ ἰγὰ, ἀπ' ἰωαννίσι-
 τῶσι, τῶ οἰκοὶ παρὰ σιαν-
 τῶ μάλλον ἀρθανεῖν ἰθίοις,
 ἢ πρ ἰρ τῶ συμποσίῳ σωμα-
 καχῆ μψάμην ὅ τῶ ψυχῶν,
 μὴ τὰ τῶ φλέγμα ὅ. ἰκᾶν ὅ
 μψ ὁπὸ μὴ ἀποφροσώης
 ἰπρὸς ἀποῖτο ἀκκοσῶν τῶ
 σκάμμα ὅ. ἰθῶσαι δὲ με-
 τὰ μικρῶν ὃ Εὐκράτης ληλο-
 μψ ὅ, καὶ ἰδῶν τὸν Θεόμο-
 πολιν, τῶτο γὰρ ὃ φιλόσοφ ὅ
 ἰκαῖτο. διδᾶσκαλῆ, φη-
 σιν, τῶ μψ ἰποίησας αὐτὸς ἢ
 καρπὸς ἡμᾶς. ὃ μῆον δὲ ἄν
 τι τί ἰθῶν. καὶ ἀπόντι γὰρ
 ἢ πᾶσι ἰθῶς ἰπῶντο ἄν.

καὶ

nihil deterius tibi fuerat fu-
 urum, siquidem etiam absenti omnia ordine missa fuissent.

Haec

X Ferebatur autem philoso-
 phus quispiam esse ex his qui
 apud adolescentulos nugae
 deblaterant. At barba mirè
 erat tragica, id est, hircina,
 surpà quā credi posse iōforis
 egens. Porro increpantē Ara-
 chibio medico, quamobrem
 quum ita esset affectus, adue-
 nisset: Non oportet, inquit,
 promissa deserere, praesertim
 hominem philosophū, etiam
 si mille urgeant & instent
 morbi. Putabit enim Eucra-
 tes sese à nobis haberi ludi-
 brio. Haudquaquam, inquit
 ego: imò collaudabit, si do-
 mi potius apud te velis emo-
 ri, quā in cōiunio animā vnā
 cum phlegmate excreās. At-
 que ille quidem praerrogā-
 tia dissimulabat sese dicte-
 riū audisse. Haud multò post
 accessit & Eucrates iam lo-
 tus: conspectoq; Thestimo-
 lide (nam iderat philosopho
 nomen) Praeceptor, inquit,
 probè quidē factū abs te, qui
 ipse ad nos veneris: tamen si
 nihilo deterius tibi fuerat fu-

καὶ ἄμα λέγων ἔσθαι, χῆρας
 ὄριζον αὐτῷ, καταδουμήσθαι
 ἢ τοῖς οὐκ ἴστας. ἐγὼ δὲ ἔρ' ἀπίε
 ναυαπρσκαυαζόμενον. ὃ δ' ἐπι-
 σπαφῆς, καὶ ἐπιπολὺν ἐνδοία-
 σται, ἐπ' αὐτὸν πάντων συνθροπῶν
 εἶδι, πᾶσι δὲ, ἔφη, καὶ σὺ, ὦ Μί-
 κυλλε, καὶ σενδ' ἐπὶ μὲ ἵ-
 σῶν. ἢ ἦρ' ἔγ' ἐγὼ κελύσθαι,
 ἐφ' ἧ γυναικωνίτιδι, μετὰ τ'
 αἰγρὸς ἐπαθλῶν, ὡς σὺ χῆ-
 ραν ἔχης. ἔσθαι δὲ μάλιστα τὸ
 κ' ἄλλαν παρὰ μητρὸν, αἰ-
 σχιόμην. ὅτι ἰδοὺ ἐξέτη
 λακύναι τῷ συμποσίῳ τὸ πᾶ-
 λίδιον ἢ ἔνδρατος. ἡ ἀπὸ δὲ κα-
 τακλίνεσθαι κούρῳ τῷ πῶτορ
 μὲν ἀράμην, ἀνέθειν ἢ ὅτι
 σμόπολιμ, ἢ ἀπραγμόνας, ἢ
 Δία, πρὸς, οἶμαι, νεανίσκοι
 ἀμειλίβητας, ἢ κωχύναι πρὸς
 ἄλλοι αὐτῷ πάντοθεν, ὡς ἄλλοι
 μέσοι ἐν τῷ σχήματι, ἢ ἐπιπο-
 λὺν καρτερῶν δυνάμεσθαι, ἔτα μὴ
 δεῖν ἀνεχομένους πνεύσασθαι κα-
 τακλίνεσθαι αὐτῷ, ἢ μὲν κατὰ κλίνης-
 σι φέροντας, ὡς ὁμοπαίσι
 εἶναι,

Hæc simul atq; dixerat, in-
 trogreditur, manus illi por-
 rigens pariter & famulis in-
 mitenti. Ego igitur iam
 abire parabam, verum ille
 conuersus, vbi diu secum
 hæstasset, posteaquam me
 tristem admodum videret :
 Ades, inquit, tu quoque, Mia-
 cylle, ac nobiscum cæna :
 Nam filium in mulierum cō-
 clauū vnā cum matre conui-
 uium agere iubebo, quò tiā
 bisu locus Ingrediebar ita-
 que, quum parūm abfuerit
 vi lupus frustra hians dis-
 cederem : verum ingredies-
 bar pudefactus, quod Eus-
 cratis filiolum è conuiuio
 viderer expulsisse. Ast vbi
 iam tempus esset, ut discum-
 beremus, primūm tollentes
 Thesmopolim composuerūt,
 haud sine negotio per Io-
 uem, quinque (si Dÿs pla-
 cet) proceri iuuenes, ceruicis
 calia illi supponentes vndis
 quaque : quò nimirum in e-
 dem habitu permanere, ac longum etiam tempus durare
 posset. Deinde vbi nemo iam tolerare posset, vt iuxta il-
 lum accumberet, me adductum reclinant, vt eadem in mensa
 essemus.

ἄνθρωποι τὸν τοῦ θεοῦ δῆλον ἔχοντες, ὃ
 Πυθαγόρα, πολὺ φέρει, καὶ
 πολλοὺς δῆλον, ἐπὶ χυσοῦ
 πομπῆ, καὶ ἀργύρου, καὶ ἐπιπέματα
 τῶν χρυσῶν, καὶ δίαυνοι ἰσχυροί,
 καὶ μυσσοί, καὶ γυλωτοποιοί,
 καὶ ὄλως, ἢ δίσκῳ τῶν ἢ δίσκῳ
 βύ: πρὸς τὸ ἀπὸ ἐπιπέματα ὁ
 μείζων, ὁ Θεομόποιος ἐνο-
 χλῶν, καὶ ἀρτίων τινὰ πρὸς με-
 λισσιῶν, καὶ διδασκαρῶν, ὡς αὐ-
 τὸ ἀρπαξίας μίαν κατα-
 φασιν ἀρτίων, καὶ ὡς, ἢ ἡ
 μίαν ὄν, καὶ ἐπὶ ἐπιπέματα ὅτι
 καὶ ἐπιπέματα ἐφασκεν ἐνοίμοι,
 καὶ ἐπιπέματα πομπῆ δὲ δὲ
 μὲν προσφιλοφῶν σὺν ἑ-
 ρῆ, καὶ ἐπιπέματα τῶν ἀφρο-
 σάλευ, καὶ ἐπιπέματα ἀφρο-
 σαλεύ, καὶ ἐπιπέματα τῶν ἐπι-
 σαλεύ, καὶ ἐπιπέματα τῶν ἐπι-
 μέτω, ἢ ἀφροσύων. ὅτι
 μέτω, ὡς Ἀλεξάνδρον, τὸ δὲ
 πομπῆ. Ἀλλῆ. ἐπὶ ἡδίστων, ὡς Μί-
 κων, καὶ μάλα ἐπὶ σω-
 κληρῶν ὡς ἡρώων ἐκείνων γί-
 ροντι. Μικ. ἀκούει δὲ καὶ τὸ
 ἰσχυρῶν. ὡς μὲν ἔδ τὸν Εὐ-
 κράτῳ αὐτῶν, ἀπὸ δὲ ὄντα,
 καὶ οὐδ᾽, ὅπως ἀφροσύων
 ἔτα

essemus. Z Deinceps cenaba
 mus, ὁ Pythagora opiparam
 quandam & variam cenam,
 multoq; in auro, multo iitem
 argento. Pocula erat aurea,
 ministri formosi: tum cantos
 res, & concitandi risus arti-
 fices. In summa, iucundissima
 quæpiam erat vita: nisi quòd
 vnu quiddam me vehementer
 malè habebat, Theismopolis
 obstrepens atque obiurbans,
 virtutem nescio quam mihi
 comemorans, docensq; quòd
 a due negationes vnam effi-
 ceret affirmationem: quòd q;
 si dies sit, nox non fit. Non
 nunquam & cornua mihi dà
 litabat esse: atque id genus
 multa philosophabatur. ev-
 game, quibus eiusmodi nihil
 opus: planeq; voluptatem in-
 terpellatione minuebat, quò
 non sineret exaudi eos, qui
 cithara voceq; canebat. Ha-
 bes, Galle, de cæna. G A L.
 Non admodù suavi Micylle:
 maxime posteaquã cum illo
 deliro sene fortitus eras ac-

cubiũ. MIC. Audi nũc in somniũ. Visus enim mihi Eucrates
 ipse, quũ orbus esset liberis, nescio quomodo è visa decedere.
 Dehinc

ἔτα προσκαλιόσασί με, καὶ
 εὐθὺς ἄκας ἐμύρον, ἐν αἰς λη-
 ρονόμῳ. Ὡς ἀπώλωρ ἰδὼ, μὴ
 κρῶν ἐπιχόρῳ ἀφθάνειν. ἐς
 μωτέρῳ ἢ παρὰ δούλα ἐς τῶν
 εἰσίων, τὸ μὴ χυθίον ἢ τὸ ἀρ-
 ζυθειον ἐξαντήν, ἀκάφως τι-
 σὶ μεγάλας, ἀφ' ἑαυτῶν τε ἢ πο-
 λὺν ἐπιρρέον. τὰ δ' ἄλλα, τῶν
 ἰδιώτα καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπέ-
 ματα, καὶ εὐκλόνους, πάντ' ἰ-
 μά, ὡς τὸ ἀκός, ἄν. ἔτα ἐξέ-
 λαυον ἐπιλάων ἰσῶς, ἐξυ-
 πλάζων, πειθῆναι. Ὡς ἄσσι
 τοῖς ὀρῶσι, καὶ ἀπ' ἑαυτῶν, καὶ
 πρὸς ἑαυτῶν ποιοῖ, καὶ πειθί-
 πον, ἢ ἰπποῦς πλάσ. ἐδὲ ἢ
 τῶν ἰδιώτα τῶν ἀκῶν ἔχων,
 καὶ ἀκλῆσιος βαρῆς, ὅσον
 ἐκκαὶ δέκα, ἐξημῆρας τ' ἀκ-
 κλῆτων, ἐκκλῶν ἰστῶσιν τι-
 να λαμπρὰν ἐν τρεπιδῶσιν, ἐς
 ἑποδοχῶν τῶν φίλων. οἱ δ',
 ὡς ἐν ὀνείρω ἀκός, ἢ δὴ παρ' ἡ-
 ἔρῳ ἢ τὸ δῆνον ἄρτι σω-
 μοίετο, καὶ ὁ πῶτ' ὁ σω-
 κροῦτο. ἐν τῶν ὄντα με,
 καὶ ἐπιδοχίας προπίνουσα ἐν
 χυθῶς φιάλους, ἐκῶς πα-
 ρούτων, ἢ δὲ τ' πλάκῶν. Ὡς ἐκ-
 φηλίας πρᾶβιβερὲ ὀνibus qui

Dehinc ubi me accessisset, ac
 testamētū cōdidisset, quo me
 in solidū heredē, omnīū scri-
 pserat, paulo tempore supers-
 tes emori. & Porro ipse vide-
 bar adire facultates: & tum
 aurū argentumq; ingenibus
 quibusdā scaphis exhaurire;
 perpeiuo subscauriēs, et affa-
 tum affluens: tum autem ve-
 stes, mensas, pocula, minia-
 stros, omnia mea, ut parē-
 rat, esse. Postea candido ve-
 hiculo vectabar resupinus,
 cunctis, qui intuebantur, con-
 spiciendus, & admirandus.
 Accurrebant permulti, ac
 circumquiritabant: complu-
 res sequebantur. Ego inte-
 rim illius indutus vestitum,
 & annulos gerens circiter
 sedecim digitis insertos, epu-
 lum quoddam splendidum
 iubebam adornari, quo ami-
 cos acciperem. Iamq; illi, ita
 ut in somnio fieri consenta-
 neum est, aderant: iam epulae
 erāt cōportatae: iam potus ex
 animi sententia ministratus.
 In his quū versarer, & aureis
 tentur

κοιμῶμεν, ἀναβούσας ἀνάσ-
 ρας, συνήραφας ἢ ἡμῶν τὸ
 συμπίσιον, ἀνέπρασας δὲ τὰς
 πρῶτας. Ἰὸν δὲ πλῆθον ἐκείνων
 εὐνοκίας, ἡλικίῳ φέ-
 ρει παρὰ σκόλας ἀρὰ σοὶ ἀ-
 λόγως ἀγανατῆσαι κατὰ σοῦ
 δόκῳ, ὡς πρὸς πρῶτον ἀνὴρ ἡδὲ
 ἐν ἑσθῶν ἢ ὑπάρει μοι γνό-
 μων. Αλλ' ἔτι φελοχέουσι καὶ
 φλοπλοῖ, ὡς Μικυμῆ, καὶ μό-
 νον ἔξ ἑαυτοῦ θαυμάσιος
 καὶ ἢ ἀδελφῶν ἔνει, ποτὶ
 κατὰ ἴσθμῳ χροῖον; Μί. οὐκ ἐ-
 γὰ μόνον, ὡς Πυθαγόρα, ἔξ
 ἀπὸ καὶ σὺ αὐτὸς, ὁπότῃ, ἔξ-
 πορθεῖ ἡδῶ, χροῖον καὶ ἀργυ-
 ροῦ ἐξ ἡμῶν ἢ Βοσπύρων,
 ἔξ ἡμεῶν καὶ τῶν Ἀχαιοῖς
 καὶ ἐν τῷ πολέμῳ, ἐνθα σιδῆρο-
 πορθεῖ μᾶλλον, ἢ χροῖον πορθεῖ
 ἀμῶν ἡμῶν. οὐ δὲ καὶ τότε ἰ-
 σίος, χροῖον εὐκαταμῶν τὸς
 πλοκάμους ἔχον εὐκαταμῶν
 νόμον, καὶ μοι δόκῳ Ουμῶ
 εὐκατὰ Χαρίτων ὁμοίας
 εὐκατὰ τὰς δόμας, ὅτι χροῖ-
 οῦ τε καὶ ἀργύρου ἰσφάνου.
 μαρτῶ ἢ ἀμῶν Ἀγαθῶν,
 καὶ

rentur bellaria, in tempestiuo
 tuo clamore perturbasti no-
 bis conuiuium, mensasq; sub-
 uertisti, ac diuitias illas ita
 dissipasti, ut in auram euanes-
 cerent. Num tibi videor in-
 iuria stomachatus in terram
 vel treis noctes perpetuas
 libenter adhuc somnū illud
 quod mihi accidit, videre cu-
 piam. GAL. 3 Adeone es
 auri cupidus, et opum a-
 uidus, Miculle? idq; ex omni-
 bus vnum admiraris, ac fe-
 licitatem vnicam esse iudi-
 cas, si plurimum possideas
 auri? MICY. Equidem
 haud solus ita cogito Pytha-
 gora: quin ipse quoque, cum
 quum Euphorbus esses, au-
 ro atq; argento comis intex-
 to prodibas pugnaturus cum
 Achivis: idq; in bello, ubi fer-
 rum quàm aurum gestare Ja-
 tius fuerat. At tu etiam cum
 voluisti calamistris auro in-
 ternexis in periculum descen-
 dere. Atq; ob eam (opinor)
 causam, et Homerus comas
 tuas Gratijs similes dixit,

quod auro argentoq; reuine rentur. Etenim longè nimirū me-
 liores

QQ

ἢ ἱρασιμώτεροι φαίνονται, συ-
 νανὰ πλεῖστα χρυσίου, καὶ
 συναπολέμπουσα μὲν αὐτῶν.
 καὶ τοὶ τὰ ἦ, σὰ, ὃ χρυσοκό-
 μι, μίηια, ἢ Πάνθη ἢ δὲ ἄλλοι
 ἐτίμας τὸ χρυσίου. ὃ δὲ πάλιν
 τῶν θεῶν πατῆρ καὶ ἀνθρώπων,
 ὃ Κρόνος καὶ Πέας, ὅς ποτε ἠρά-
 σθη ἢ Ἀργολικῆς ἐκάνης μί-
 ρανθ, ἐκ ἐχρον ἢ δὲ, τίρας-
 μιώτερον αὐτὸν μεταβῶλοι,
 ὃ δὲ ὅπως ἂν δὲ φέρει τῶν
 Ἀκείσις τῶν φερέων ἀκείσις
 ἢ δὲ πῶς ἂν χρυσίου ἢ γνῶσι, καὶ
 ἢ δὲ πῶς ἂν τῆς, σιμῶν ἢ
 ἀγαπωμένη. ὡς τί ἂν σοὶ τὸ
 ἐπὶ τότῳ ἐτι λέγοιμι, ὅς μὲν
 κείσις ἀπὸ χεῖρα ὃ χρυσοῦς, ὡς δὲ
 οἷς ἂν πρῆ, καλῶς τὴ αὐτοῦς,
 καὶ ὅπως καὶ ἰσχυρὸς ἀπὸ φε-
 ρταί, τιμὴν καὶ δόξαν συνά-
 πτωρ, ἢ ἢ ἀφανῶν ἢ ἀδύων
 ἐπιότι ἀπὸ δόξης ἢ ἀοιδίμους
 ἐπὶ βραχὺ τίθησι, τὸν γέγονα
 γοῶ μοι ἢ ὁ μόνον οἶδα, ἢ
 Σίμωνα, ὃ πῶς ποτὲ ἀδύων
 ἔγυτα παρ' ἰμοί, ὅτι τὸ ἔτυθ
 ἢ ἔγωγε τοῖς Κρονίοις, ἀλλο τό-
 μους

liores atq̄ amabiliores vide-
 bantur quòd essent auro res-
 ligata, unáq̄ cum eo relin-
 erent. Neq̄ isthuc nouum
 est, auricome, si tu Pantho
 patre prognatus, aurum in
 precio habuisti. quin & i-
 pse Deorum omnium homi-
 numq̄ pater ille, & Saturno
 Rheaq̄ progenitus, quum
 Argolicam illam puellam
 adamaret, ubi nihil mueni-
 ret amabilius in quod sese
 transformaret, neque quò
 Acrisij custodias posset cor-
 rumpere, audisti uidelicet ut
 aurum sit facius, atque ita
 per regulas illapsus potius
 est ea quam deperibat. Iam
 verò quid tibi commemorem
 quàm multos usus præbeat
 aurum? & tu eos quibus ad-
 fuerit, formosos & sapien-
 tes & potentes reddat, de-
 cus & gloriam illis concil-
 lians? vñq̄ nonnunquam ex
 obscuris & infamib. claros
 ac celebres repente efficiat?
 Nā nosti vicinū mihi & eius-
 dē artificij Simonē, qui paucis
 antè dieb. apud me cœnauit, quū
 legumē coquerem & Saturna-
 libus,

SOMNIVM SEV GALLVS. CII

πορτ ἀνάτολῃς ἰμβαδῶν; Ἀλ.
 ἡδῆ, τὸ σιμῶν, τὸ βραχέως, τὸ
 ἄδραμοῦ τὸ πρῶτον ὑφ' ἑαυτοῦ
 τὸ, ὡς τὸ ἰσὸς μέγιστος ἔχων,
 μὴ τὸ δάκρυον, ὃ μόνον ἡμῖν
 ἀπὸ γῆρας ἔχει, αὐτὸς ὡς κί-
 κων. Μι. ἔκων ἡμῖν αὐτὸ
 ἐκείνης, ἔτα ἰπυμῶν τὸ θεῶν
 πορτὸς; ἀπὸ τῆς ἰαλῶντος,
 καὶ ἰδοὺς τὸς, ὃ ἀνακρῶν,
 ἀπομορφῶν ἡμῶν ὄρων; Ἀλ.
 ἰακρῶν, ὃ μόνον μοι τὸς
 ἔκων τῶν. Τί δ' οὐδὲ Σιμων;
 ἰκρῶν καὶ τὸς ἀπὸ τῶν.
 Μι. ἀπὸ τῶν τῶν ἀπὸ, πορ-
 τὸς τῶν ἀπὸ τῶν, Δεμῶν τῶν
 τῶν οὐτὸς τῶν ἰδὲ ὄρων
 ἰκρῶν τῶν Σιμωνι. πῶς
 τῶν, ὃς ἔδῃ αὐτὸς ἡλῆτο τῶν
 ἰκρῶν; ἰκρῶν τῶν ἀπὸ τῶν
 τῶν, ἔκων τῶν ἰκρῶν, κατὰ
 τῶν νόμων, Σιμων ὃ τὰ ἔκων
 τὰ πινεῖ, ὃ τὸ πρῶτον πρι-
 κρῶν, ἀπὸ τῶν ἰκρῶν,
 ἀπὸ τῶν ἰκρῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ
 τῶν τῶν καὶ τῶν, καὶ
 ἰκρῶν τῶν ἀπὸ τῶν, καὶ
 ἰκρῶν τῶν ἀπὸ τῶν, καὶ
 τῶν τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς
 ἰκρῶν τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς
 ἰκρῶν τῶν ἀπὸ τῶν, ὡς

libus, duasq; extorū casuras
 immitterem GAL. Noui
 Simonem illum breuem; qui
 fictilem ollulam, quæ nobis
 erat onica, suffuratus, per-
 acta cœna abiit sub ala gæ-
 stans. Nā ipse vidi, Micyle.
 MI. At qui quum eam sustu-
 lerit, tam multos ille deos pos-
 fitea iurabat. Sed cur non
 prodabas, ac voiferabare,
 iū, ὃ Galle, quū nos furto spo-
 liari cōpiceres? GA. x Coc-
 cyzibam, quod mihi solum
 licebat id tēporis. Verūm qd
 Simō ille? Nā videbare de illo
 dicturus nescio quid. MI.
 Ei consobrinus erat vir suprā
 moaū diues, nomine Diimy-
 lus, is quoad viuēbat, ne obos
 lū quidem donauerat Simoni,
 nā quē daret, quū ne ipse quā
 dē pecunias attingere? At si-
 mul atque mortuus est nuper,
 vniuersis illis opib; iuxta le-
 ges Simon ille, qui coria pua-
 tria, qui patellā circūligebat,
 gaudens, purpura ostroq; cir-
 cumtectus, famulosq; cœna-
 rus, & aurea pocula & men-

sareburnis innixas pedibus possidet: ab omnibus adoratur:

ἴδῃ πρὸς δὲ τῶν ἑπιπέδων ἔτι ἡμῶν.
 ἔραχθῃ τοῦτο ἰδὼν μὲν ἰδῶν
 πρὸς αὐτὰ χαῖρε, ἔφω, ὦ Σί-
 μων. ὁ δὲ ἀγανακτῆσθαι ἔπαυ-
 τε, ἔφη, ἔσθ' ἄλλο τι, μὴ κατὰ
 συνήθειαν μὲν τὸ νομα. οὐ γὰρ
 Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὄνομα
 μάλομαι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι
 καὶ ἱρώσιρ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν
 ἠγάσθη. ὁ δὲ ἐβλάστη καὶ
 πρὸς τὰς τῶν καὶ ἄλλων. καὶ
 τὰς μὲν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰσχυρῶς
 ὄντων, αὐτὸς δὲ ἀποκρίσθη ἀντιθέ-
 τως, ἀμνηστῆρα ὄντας ὅτι
 ἄλλοι καὶ μεταποιῶν τὸς ἀμορ-
 φοτέρους, καὶ ἱρασιμῶν ἀπερ-
 γάστῃ, ὡς αὐτὸν ποικιλῶς
 ἔκλυον ἑκείνους. ἀνέας δὲ καὶ
 τῶν ποικιλῶν νεύοντων. ὡς
 ἔχουσι, ἀξίωμα ἡδονῶν
 ἡδονῶν. καὶ Χρυσὸς γὰρ ὄντων,
 ὅς ἐστιν ἡ ἀγαθὴ ἀνὰ τὴν
 μεταξὺ ἐπιπέδων, ὡς ἄλλοι
 ἔχουσι; ἄλλοι, ὅτι ἴσθ' ἀνοί-
 ας, ὡς Μινυαίη, καὶ οὐ τὰ ὅμοια
 τοῖς ὁμοίοις ἐξ ἡμετέρας, πε-
 ρὶ

iamque nos ne aspiciat quidem.
 Etenim nuper quum illum
 procedentem conspexissem:
 Salve, inquam, Simon. At
 ille indigne ferens: Edicite,
 inquit, mendico isti, ne
 vocabulum meum diminuat.
 neque enim Simon, sed Si-
 monides appellor. Porro
 (quod est omnium maxis-
 mum) mulieres etiam illius
 amore capiuntur. Atque is
 quidem eludit eas, ac fasti-
 dit, & alias quidem admit-
 tit, comisque sese praebeat: aliae
 porro quae negliguntur, ne-
 cem confiteiuras sibi minis-
 tantur. Vides quantas com-
 moditates pariat aurum, quan-
 do quidem eos qui sunt de-
 formosissimi, transfigurat &
 amabiles reddit, & non secus
 atque estus ille poeticus. Au-
 dis insuper & v. à Poëtis di-
 ctum:

O aurum auspiciata res,
 & ostentum optimum.

Et rursum:

Aurum est quod opibus imperat mortalium.

Sed quid interim risisti, Galle? GAL. § Quoniam tu
 quoque per inscitiam, Micylle, simili modo falleris opi-
 nione

ἢ τῶν πλοσίων οἰσὶ, ἐν ἰδίῳ,
 πῶν ἀθλιότερον ὑμῶν τὸν
 βίον βίσει λίγω δὲ σοι, ἢ πεί-
 νης, καὶ πλοσίων ὡς ποικίλης
 ἡμῶν, καὶ ἄπαντ' ὅσον
 πειρασμῶν, μετὰ μικρὸν
 ἢ καὶ αὐτὸς εἶσι ἕκαστῳ. Μί-
 νη δὲ αὐτὸς γοῶν ἡδύ καὶ
 ἐπ' αὐτὸς ὄπως ἡκούσης, καὶ ἄ-
 σωστοῦ αὐτῶν βίον ἕκαστῳ. ΑΛ-
 ἄκουε, τοσούτῳ γιγνέσθαι,
 μηδὲν αὐτῶν ὁδωμονίς βον
 βιωτὰ ἐπαρκεῖται. Μί. ἰμῶ,
 ἢ ἀλλοτρίων; οὐτὸν τοῖσιν
 ὅτι πῶς γὰρ με δοιδροῦ-
 σά σοι. ἀλλὰ ἐπεὶ, ὅτι εὐ-
 φόρος ἀρξάμενος, ὄπως ἐς Πυ-
 θάγορα μετεβλήθης. ἄτα ἐ-
 στί, ἄχει ἢ ἀλλοτρίων ἢ ἐ-
 κείνων σε ποικίλα καὶ ἰδέων
 καὶ παθῶν, ἐν ποικίλοις
 τοῖς βίοις. Α. ὡς ἢ ἐξ Ἀπόλ-
 λων τὸ πρότερον ἢ ψυχὴ μοι
 κατὰ πᾶσιν εἰς τὴν γλῶσσαν
 φέρεται ἀνθρώπου σώμα, ἢ τινὰ
 τῶν

mione de diuitibus, quem-
 admodum vulgus : verum
 (crede mihi) longè etiam
 ærumnosiorẽ vitam viuunt,
 quàm vos. Hæc autẽ loquor,
 qui ipse ὁ pauper, ὁ δι-
 ues aliquando fuerim, atque
 omne vite genus sim exper-
 tus. Porro paulò post ipse
 quoq; hæc omnia cognosces.
 M I C. ο Per Iouem, tempe-
 stiuum iam est, vt ὁ tu re-
 feras quemadmodũ sit trans-
 figuratus, ὁ quid in vno-
 quoque vite genere perspex-
 eris. GAL. Ausculta,
 ὁ hoc tantum præmonitus,
 me neminem feliciorẽ in
 vita, quàm tu sis, vnquam vi-
 disse. M I C Y. Quàm ego
 sum, ὁ Galle? Hanc felicita-
 tem tibi ipsi imprecor. Nam
 videre me tibi ridendũ pro-
 ponere. Verum age, narra,
 exordiens ab Euphorbo, quo
 pacto fueris in Pythagoram
 transformatus: deinceps ordi-

ne ad Gallũ vsq;. Consentaneum enim est te varias res tum vi-
 disse, tum tulisse, nimirum tam diuersis vite formis. GAL.
 ὁ Quemadmodum inuitò ab Apolline profecta anima in terram
 deuolarit, ὁ corpus humanum subierit, vt illic

πῶ καταδίκω ἰκτιλοῦθ,
 μακρὸν δὲ ἐνλίγην ἄνωσ
 τισὶν ὅσιον οὐκ ἰμὶ ἀπαρ,
 εἴτι ἴσ' ἀκούειν τὰ λεῖαυτα ἐς
 πᾶσι Εὐφοροῦ ἰγνώμω.
 Μιζῶ δὲ πρότετόσ, ὅ τ' αὖ
 μάστι, τίς λῶσι; ἴσ' μοι πρότε
 ρορ ἄπὸ, εἰ λέγῶ πότε ἰκτι
 λω ὁσπερ οὐδ' ἄλ καὶ μολδα.
 Μι τίς οὖν λῶσι, εἴ τι λέξῃ; ἄπερ
 εἰδὼν εἴ τὸ ἔδωκεν ἄλ. οὐ
 μὲρ μὲν ἰσθῆδος ἦ τὸ χροσίον
 ἀνορῆδὸς ἴσῃ. Μι εἴ τί ἀνωσι
 εἰ ἀνοδοῖ μὲρ ὁπῶν ἦ ψα
 μάταιρ ἴσῃ ἦ βίον, εἴ τίς
 εἰς ἰσθῆδος πρὸς; ἀλλὰ καὶ τί
 πᾶσι τὸ ἴσῃ. εἴ τις εἰδὼν εἴ
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. ἦ ἄρα
 εἴ τίς ἀπαρῆδὸς ἴσῃ ἴσῃ,
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς
 ἴσῃ. ἄλ. εἰ δὲ ἀμ μάρθεις ἴσῃ, εἴ
 δ. μιζῶ μὲρ καὶ πᾶσι ἀπὸ ἐς
 πᾶσι Εὐφοροῦ ἰγνώμω (ἴσῃ
 εἴ τίς ἴσῃ ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς
 εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς ἴσῃ. εἴ τίς

personam quandam depende
 re, id longum dictu futurū
 si: praeferat neq. mihi referē
 re factus, neque tibi eius modi
 auare. Verum ubi Euphor
 bus factus essim. MICY.
 o Sed ego priusquam essem
 is qui nunc sum, o praecla
 re, quoniam eram? hoc mihi
 prius dicito, nunquid es e
 go verius fuerim iudem ve
 tu: GAL. Maximē MIC.
 Quis igitur eram? si quo mo
 do potes dicere: peruelim
 enim isthuc cognoscere.
 GAL. Tu formica sues
 ras indica, ex eorum genere
 quae aurum effodiunt. MI.
 Et postea neglexi infelix,
 vel pauula frustra in viam
 importare, quum illo essem
 altius? Sed age, quid post
 haec futurus sim dicito: quid
 doquidem consentaneum est
 scire te. Etenim nisi quid bo
 na sit rei, iam nunc suspens
 dero me ab ista peruica in
 qua nunc stas. GA. Isthuc pro
 fecit nulla ratione possis cognoscere. Ceterum quum Euphor
 bus essem. (nā ad illa redeo) in Troia pugnabam: atq. v. a Mez
 nelao necatus, aliquantio post tempore in Pythagoram perso
 ueni.

SOMNIVM, SEV GALLVS. 613

ἰόραρ ἦκου. τίος δ' ὠφέλιμ-
 νορ ἄοιου ὧ' ἰσός, ἄχει δὲ ὁ
 Μήσαρχ' ὧ' ἰβ' ἄσπταί μοι
 τὸν οἶνον. Μί. ἄσιτ' ὦρ, ὃ
 τὰρ, καὶ ἄσπτα' ὧ' ; Ἀλλ. ἢ μά-
 να. ὃ ἴβ' ἄσπ τάτων, ἢ μόνω
 τῷ σώματι. Μί. ἐκουῶ τὰ ἐν
 ἰνία πρότερον μοι ἄπ' ἰοιῶ.
 τα ἰω, οἶα φησιρ Ομηρος γνέ-
 θαι αὐτά; Ἀλλ. πόθρ' ἐκεί-
 ν' ὧ' ἰπῖα, ὃ Μίνορ, ὃς γι-
 νομόρων ἐκένωρ, ἰω μη' ὧ'
 ἰρ Βάκτροις ἰω; ἰγ' ὃ ἴβ' ὄσπτόρ
 σοι φημί ἄπρφνός, μὴ δ' γι-
 νῖδαί τότε μῦτι τὸν Αἴαντα
 ὄτο μέγαν, μῦτι πλὴν Ἐλένη
 αὐτῷ οὐτο ἰακλῶ, ὡς οἶον).
 ἔσθον ἴβ' λακλῶ μὴ τινα,
 καὶ ἰπῖ μῦκλῶρ πρῶχλον, ὡς
 ἀκῖσιν ἰω κνου θυγατέρα ἔ-
 ναι. τὰ πᾶα δ' ὠσιν πρῶδὸν-
 τιν, ἢ λικιῶτιρ σχεδὸρ ἴβ' Ἐλέ-
 νης. ἰω γι Θησῖος πρῶδὸν ἄρ-
 πᾶσ, ἰρ Ἀφιδνας ἔχει, ἰω δ' ἰ
 ἴβ' Ἡρακλῖα γνῶμ' ὧ'. ὃ ἴβ' Ἡ-
 ρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν
 κατὰ τὸς πατέρας ἡμῶν, τὸς

ueni. Porro eousq; absq; te-
 cto perdurabā, donec Mne-
 sarchus aliquādo mibi φ do-
 mum edificaret. MICY.
 Obscuro te, num absque cin-
 bo potuē? GAL. Maxi-
 mé. Nihil enim istis rebus
 opus, nisi corpori duntia-
 xat. MIC. Illud igitur prius
 dicitur, & ea que ad Troians
 gesta sunt, num ita se ha-
 bent, qualia fuisse dixit Ho-
 merus? GAL. Quinam
 ille scire potuisset, Micylle,
 qui quidem dum ista gere-
 bantur, ipse camelus erat
 φ in Bactris? φ Ceterum
 ego tibi tantum effabor di-
 uinitus, nihil id temporis exi-
 mium fuisse, neque Aiacem
 vsq; adeo magnum, neq; He-
 lenam adeo formosam, quem
 admodum arbitrantur. si
 quidem vidi candida quan-
 dam φ procera ceruice, ve
 hinc A cygno prognatā esse
 adsimularent: ceterum ve-
 hementer anum, æqualem

propemodum Hecubæ. Hanc Theseus primūm raptam in
 Aphidnis possedit. It vixit Hercules fermē ætate. Porro
 vō Hercules prius Troiam ceperat, patrum nostrorum

τότε μολισα. διηγάω γαρ
 μοι ὁ Πάνθος ταῦτα, ἡμιδὴ
 μετακλιθεὶς ὄν, ἐν ἀντίφωτον
 γων τὸν Πραξιέα. Μι. τί δέ,
 ὁ Ληκίαιος, τοιοῦτ' ἔλω ἄνα-
 σθ' τὰ παλαιά; ἢ μὴ οὐκ ἔπι-
 λως καὶ ταῦτα; Αλλ' ἐκείνῳ
 ἢ ἴδ' οὐκ ἔγνω, ὃ Μικυλά-
 δε, ἴδ' ἂν ἔχομι σοὶ τοῦ ἀ-
 κειδῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς
 διγὰρ πῶθεν ἴδ', πῶθεν οὐκ
 ἄρ; τὸν μὲν τοι ἰσθῆρον αἰετ',
 ἢ Πρωτοκλον ἢ χαλκῶς ἀ-
 σκίτανα, διηγάς ὅτι δόρα-
 τι. Μι. ἀτὰρ σὺ ὁ Μυρίλασθ'
 μακρῶ ἀχρῆσθον, ἀλλὰ ταῦ-
 τα μὴ ἐκείνῳ τὰ Πυθαγόρου
 δὲ ἴδ' ἔγνω. Αλλ' τὸ ἴδ' ὄν,
 ὃ Μικυλάε, σοφιστὴς ἄνθρωπος
 π' ἔλω καὶ ἴδ', οἶμαι, τὰ γυμ-
 νάσιον. ἀπὸς δὲ οὐκ ἀπαίδευ-
 τος, ἴδ' ἀμειλίχῶς τ' ἐκείνῳ
 σοφισμῶν μαθημάτων. ἀπεδήμησθ'
 ἢ εἰς Ἀἴγυπτον, ὅς σὺ ἴσθι μὲν
 τοῖς θεοῖσιν ἐπιβόησιν καὶ ἴσθι
 τὰ ἀδύτα κατ' ἐπὶ τὸν ἴδιον
 τὰς βίβλους τὰς Ὀρεσίου τοῦ
 καὶ

memoria, qui per id tempo-
 ris maxime florebat. Nam
 hac mihi Panthus narrauit,
 se, quum esset admodum ad-
 dolescens, vidiss' Herculem.
 MIC. Quid autem Achila-
 les? Num taliserat, nempe
 quavis in re praestantissimus?
 an ὅτι isthaec fabulamenta
 sunt? GAL. Cum illo
 quidem congressus non sum;
 neque queam adeo comper-
 te de rebus Graecorum dices
 re. Etenim qui scire potui,
 quum hostis essem? Certè
 B Patroclum illius amicum,
 haud ita magno negotio
 peremi lancea dissectum &
 MIC. Deinde te Mene-
 laus minore negotio. Ver-
 rum istis de rebus satis: nunc
 res Pythagoricas refer. GA.
 Γ Illud in summa, Micylle,
 sophista quispiam eram (os-
 portet enim videlicet fate-
 ri verum) alioqui non im-
 peritus, neque inexercita-
 tus in honestissimis disci-
 plinis. Profectus sum autem

in Aegyptum, quò cum prophetis congregeder, de sapientia
 communicaturus. Hic adyta subij, atq; ibi Δ Ori ὃ Ἰσίδις li-
 bros

καὶ αὐτὸς εἰς Ἰταλίαν ἰκνησθε-
 σας, ὅτω δὲ ἔθνη τὸς κατ'
 ἰκνησάμενος, ὡς ἔθνη Ἰ-
 θάλω μ. Μι. ἤκουσα ταῦτα, καὶ
 ὡς λόγιας ἀναβιβασθεῖς ἀ-
 ποθανῶν, καὶ ὡς χυθῶν τὸν
 μυχρὸν ἐπιλείξασθαι ποτε αὐ-
 τοῖς. ἰκνησθὲ μοι ἐπὶ, τί σοι
 ἐπέθετο νόμον ποίησασθαι,
 μήτε κερῶν, μήτε λυάμων
 ἰδιῶν. Ἀλε. μὴ ἀνάγειν τὰ
 τοιαῦτα, ὁ Μικυλλε. Μι. εἰς
 τί, ὁ Δικηκρῶν; Ἀλε. ὅτι
 ἀσχυρῶμαι λέγειν πρὸς σὺ
 τῶ ἀνθρώπου ἑπὶ αὐτῶν.
 Μι. καὶ μὴ ἐδὲν ὄντων ἐ-
 χεῖν λέγειν πρὸς ἀνθρώπου σὺ.
 νοικῶν καὶ φίλον; Δικηκρῶ-
 ντι ἔθ' ἐν ἄρ' ἔποιμι ἔτι.
 Ἀλε. ἐδὲν ὄντων, ἐδὲ σοφὸν
 ἔθ' ἐπὶ ἑσῶν ὅτι ἐμὲ
 τὰ σωθῆναι καὶ ταῦτα τοῖς
 πολλοῖς νομίζοιμι, ἢ κίσα ἐπι-
 σπασομαι τὸς ἀνθρώπους ἐς
 τὸ θαῦμα; ὅσοι δὲ ἄρ' ἔποιμι
 μί, τοσοῦτο λιανότερον ὅτι
 Nihil sani, neque præclari quicquam erat: verum ani-
 maduertebam, si consuetam modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis. præcepissem, non fore ut mortales in admira-
 tionem adducerem, sed quò peregriniora magisq; aliena pro-
 posuissem, futurum ut hoc magis nouus, magisq; videretur ad-

bros perdidici. Post rursus
 in Italiam renauigabam, ac
 Græcos iuxta ea quæ in Æ-
 gypto didiceram, ita insti-
 tui, ut me proinde ac deum
 suspicerent. MIC. Equi-
 dem inaudieram isthæc:
 præterea quemadmodum ereo
 dius fueris defunctus in
 vitam rediisse, vix aureum
 femur illis subinde osten-
 deris. Verum illud mihi di-
 cito, quid tibi veni in mens-
 tem, ut legem statueres, uti
 neque carnibus neque fa-
 bis vescerentur homines?
 GAL. Ne perconteris ista,
 Micylle. MIC. Quam ob-
 rem, ὁ Galle? GAL. Nam
 pudet hisce de rebus ve-
 rum fateri. MIC. Atqui
 non conuenit uti id face-
 re graueris apud homi-
 nem contubernalem & a-
 micum: nam herum post-
 hac absit ut dixerim. GAL.
 Nihil sani, neque præclari quicquam erat: verum ani-
 maduertebam, si consuetam modò, ac eadem quæ vulgo tra-
 duntur à multis. præcepissem, non fore ut mortales in admira-
 tionem adducerem, sed quò peregriniora magisq; aliena pro-
 posuissem, futurum ut hoc magis nouus, magisq; videretur ad-
 mirandus.

αὐτῶν ἰσθῶσαι. ἵθ' ἔτι λανο-
 ποιῶν ἐπὶ οὐλῶν, ἀπόρρητον
 ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς
 ἐπέφθοντος ἀπὸ αἰῶνος, ἅ-
 παντων ἐκπύλλουσαι, καθάπερ
 περ ἐν τοῖς ἀσαφῶσι ἔχρισ-
 μιῶν. Μί. ὁρᾷ καταγελῶν μὲν
 ἢ σὺ ἐν τῷ μέγαλοσθένει, ὅσον
 Κροτωνιατῶν, καὶ Μεταπον-
 τίων καὶ Τραντίνων, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀφάνων, σοὶ ἰσομῆ-
 νων, καὶ προσκυνοῦντων τὰ
 ἔχρη, ἀσὺ πατρῶν ἀπαιμιπέ-
 νοις ἀπλοσάμενος ἢ Πυ-
 θαγόραν, τίνα μετρημασίω
 μετ' αὐτόν; Αἰ. Ασπασίαν
 τὴν ἐν Μιλήτῳ ἑταῖραν. Μί.
 φύ τὸ λέγει καὶ γυνὴ ἢ ἐξί-
 νητο ἐν τοῖς ἄλλοις, ὁ Πυθα-
 γόρας; καὶ ἡ σοὶ γόνος;
 ὅτι καὶ σὺ ὡτόκας, ὡ ἄς
 ἀκτυρόνων γυναικῶτατε, καὶ
 σὺ ἠὲ Πεικλή, Ασπασία
 ἦσα; καὶ ἕνας ἀπ' αὐτῶν, καὶ
 ἕνα ἕξαιόν, καὶ ἐρόντων λα-
 τήγῳ, καὶ ἐγὼ καί τις ἐς τὸ
 ἑταίρικόν; Αἰ. πάντα ταῦ-
 τα. Pericle rem habebas, iam Aspasia videlicet, atque ex illo
 gravida facta es? Pratered lanam tondebas, tramamq; de-
 ducebas? Postremo meretricum in morem gestiebas, vul-
 tumq; componebas? GAL.

mirandus. Proinde instituerā
 in animo, noue quiddā rei
 designare, eiusmodi propo-
 sito decreto, cuius causa
 esset inexplicabilis, quod vi-
 delicet alijs aliud coniectan-
 tibus, omnes redderentur
 attoniti: quemadmodum in
 obscuris oraculis solet v-
 su venire. MIC. Illud via
 de, ut rides me tu quoque,
 non minus atque E Cro-
 toniatis, ac Metaponticos,
 & Tarantinos, cumq; his
 alios, qui muti sequuntur.
 tuq; adorant vestigia, quæ
 tu calcata reliquisti. Ve-
 rum ubi Pythagoram exue-
 ras, quem post eum indui-
 stit? GAL. Aspasiā Mi-
 letensem illam meretricem.
 MIC. Papæ quid ego au-
 dio? H Siquidem inter alia
 mulier quoque fuit Pythago-
 ras. Hanc fuit aliquando tē-
 pus, quo tu, Galle generosif-
 sime, oua pariebas, cumq;
 GAL. © Ista quidem omnia feci, tam-
 etsi

τα ἵποισιν, ἢ μοί; ὦ ἀμὰ καὶ
 Γαργίας πῶς ἐμὲ, καὶ ὁ Ελάς
 τοσῶν, ὁ Κανὼς. ὡς ἀπό-
 σα ἄν ἀποκρίψῃς εἰς ἐμὲ, καὶ
 εἰς ἐκένως ἀποκρίψαι ἔσθαι. Μί-
 τί οὐδ', πότιρ; ὁ βίος ἡδίστην
 βίω, ὅτι ἄνδρ' ἔς, ἢ ὅτι σὶ ὁ
 Πεικλῆς ἄπυρ; Αἰ. εἶδας
 εἶορ ἔτε ἀρότκας, ὅθ' ἔτε Τέ-
 ροισί σωνυκνδσαρ πλὴ ἀπό-
 κειοισιν. Μί ἀμὰ ἔξω σὺ μὴ
 εἶπες, ἰκανὼς ὁ Εὐεπίδης εἰς
 κειν. τὸ τοῦδ' ἐμ, ἄσῶν, ὡς
 τῆς ἄν θελοὶ παρ' ἀσπίδα εἶ-
 ναι, ἢ ἀπαξ πικρῶν. Αἰ. καὶ
 μὴ ἀναμνήσω σὶ ὡ Μίνυαί,
 ἐκ εἰς μακρὰν ὁδόνεσαρ ἔσθαι
 γάρ ποτι γυνὴ καὶ σὺ, ἐν ποτῆ
 τῆ περιόδω πομάκισ. Μί. ἐκ
 ἀπάξ ξη, ὡ Ἀδκυτῶν, ἄπαν-
 τας οἰόμην; ὦ Μιλησίους ἢ Σα-
 μίος εἶν; σὶ οὐδ' φασί, καὶ
 Πυθαγόραν ὄντα, πλὴ ἄρα
 λαμπρόν, πομάκισ Ασπα-
 σίαν γυνέδαρ ὡ τυράννο.
 τίς δ' ἐμτὰ πλὴ Ασπασίαν,
 ἀνδρ' ἢ γυνὴ αὐθις ἀν-
 φάνης;

quos esse ducas? Nam aiunt te etiam tum quum Pythagoras
 esset, venusta forma decorum, sapiens Aspasiā fuisse tyranno. Ve-
 rum age, secundum Aspasiā in quē virū aut mulierem denud

est non ego solus: verum et
 ante me tum I Tiresias, tum
 K Elati proles Caneui. Pro-
 inde quicquid in me conui-
 tij dixeris, tantundem et in
 illos dixeris. MIC. Δ Age
 igitur, vira tibi vita erat
 suavior, quum vir esses, an
 quum P ricles tecum habe-
 rei consuetudinem? GAL.
 Vides cuiusmodi isthuc est
 quod percontaris? nemp cui
 ne Tiresiae quidem expe-
 dierit respondere. MIC.
 Atqui si minus fateare tu,
 tamen isthuc Euripides sa-
 tis explicuit, quum ait se
 malle ter sub clypeo con-
 sistere, quam parere se-
 mel. GAL. Imò pramo-
 neo te paulò post puerpe-
 ram fore: siquidem et tu
 mulieres olim futurus, idē
 sapius, longo nimirum secu-
 lorum orbe atque recurso
 MIC. Non tu pendebis, ὁ
 Galle, qui quidem omneis
 mortales Milesios aut Sa-

rendens

φάνης; ΑΔΙ. ὁ λιωνὸς Κρά-
 τῆς. ΜΙ. ὁ Διοσκῶρα τῆς ἀνο-
 μοιότητος, ἐξ ἰταρίας φιδός
 βουτῆ; ΑΔΙ. ἄτα βασιμὸς,
 ἄτα πρῶτος, ἢ μὴ ὀλίγον σα-
 φράπης, ἄτα ἴππος, ἢ λιονοῖς
 καὶ βάραι, καὶ ἄλλα μνεία.
 μακρὸν δὲ ἄρ' ἔχουσιν, κατα-
 εθμὶ ὁδοῦ ἕκαστη. τὰ τινα-
 τῶνα δὲ, ἀλεκτρῶν ποταμῶν.
 ἢ ὄλιον ἢ ὄλιον καὶ παρὰ ποτα-
 μῶν ἄλλοις δεικνύσας, βασι-
 μῶσι, ἢ πρῶτοι ἢ πλεονοῖς. τὰ
 τινα τῶνα, καὶ ὅτι νῦν σὺ δέμει,
 καὶ ἄλλων ὀσμύρα ὅσ' ποτ
 νιομῶν, καὶ οἰμῶσιν ἐπι-
 τῆ σφίρα, καὶ τὸς πλεονοῖς θαν-
 μῶσιν, ἢ ἄγνοιας τῶν
 ἰσθμῶν περὶ οὐρανὸν κακῶν.
 ἄγνοια ἕδρας τὰς φροντίδας
 αὐτῶν, ἢ ἔχουσιν, ἐξέλασας
 ἄρ' ἐπὶ σὺν, πρῶτον οἰη-
 θῆντι ἰπρωδομονῶν ἀ-
 τῶν πλεονοῖς. ΜΙ. ἔκουσ, ὃ
 Πυθαγόρα, ἢ ὃ, τι μάστιγα
 χαίρεις κακῶν, ὡς μὴ ἔπι-
 ταρῶσθαι τὸν λόγον, ἄπο-
 τι ἄπορ' κακῶν. ΑΔΙ. Διοίσα

venatus est. GAL. In M Cra-
 tetem Cynicum. MIC. O'
 Castor, & ὁ Pollux, quam
 dissimile: ex scorto phi-
 losophus? GAL. N Dea
 inde rex: deinde pauper:
 paulò post satrapes: dehinc
 equus, graculus, rana, aliisq;
 innumerabilia. perlongum
 enim fuerit singula recen-
 sere. Postremò gallus, at-
 que id sepius. nam hoc vi-
 te genere sum delectatus.
 Interea & alijs diuersis
 mortalibus seruiui, regia-
 bus, pauperibus, diuibus:
 postremò nunc tecum vi-
 uo. rideoq; quotidie, quum
 video te paupertatis tadio
 complorantem, eiulantemq;
 ac diuitum admirantem for-
 tunas, propterea quòd igno-
 res quantum illis adsit ma-
 lorum. alioqui si curas nô-
 ris quibus illi distingun-
 tur, teipsum profectò ri-
 seris, qui antea credide-
 ris, eum qui sit opulētus, sta-
 tim felicissimum esse omnium. MIC. Ergo Pythagora, aut
 quod maximè gaudeas appellari, ne confundam orationem,
 si te nunc hoc, nunc illo nomine compellem. GAL. Nihil in-
 tererit,

ἢ ἐδρ, ἢ τὴν Εὐφορβόν, ἢ τὴν
 Πυθαγόραν, ἢ τὴν Ἀσπασίαν
 Κρατίαν, ἢ τὴν Κρατίαν· πάντα γὰρ
 ἐγὼ ταῦτά εἰμι. πλὴν τὸ νῦν
 ἐράμφορον τῶν, ἀλεκτρούνα δὲ
 νομάζων, ἀμενον ἄρ ποιοῖς,
 ὡς μὴ ἀτιμάσεις, εὐτελὲς ἔ-
 ραι δοκοῦν, τὸ ὄρεον, ἢ ταῦ-
 τα, τοσαύτας ἐν αὐτῷ ψυχὰς
 ἔχον. Μι. ἐκού δὲ Ἀλεκτρο-
 ῶν, ἐπαδὴ ἀπάντων σχεδόν
 ἢ δὴ τῶν βίωσιν ἐπαράβης, καὶ
 πάντα οἶδα, λίγους δὲ ἢ δὴ
 εὐφῶς, ἰδίαν ἢ τὰ τῶν πλο-
 σίων ὅπως βίωσιν, ἰδίαν δὲ τὰ
 πλοῦμα, ὡς μάθω, ἢ ἀληθῶς
 ταῦτα φῆς, εὐδοκμονέσθωρον
 ἀφραίνων μὲ τῶν πλοῦσίων.
 Αἰ. ἰδὲ δὲ, ἔτας ἐπίσημα,
 ἢ Μινυμῆ. σοὶ γὰρ ἔτι σο-
 λῆος πολὺς λόγος, ἢ ἢ λέ-
 γηται, ὡς οἱ πολῆμοι ἐπι-
 λώνουσιν, δὲ φροντιστὰς μὴ
 τῶν ἀγρῶν τέμνωσιν ἐμβαλόν-
 τας, ἢ τῶν παραδύσεων ξυμ-
 παύσωσιν, ἢ τὰς ἀμπελοῦς
 ἀνίσσωσιν, ἀλλὰ τὸ σάλπιγ-
 γος ἀκτῶν μόνον, ἢ πρὸ ἄρα,

tererit, siue Euphorbum,
 siue Pythagoram, siue voca-
 ris Aspasiam, siue Cratetem,
 quandoquidem ista omnia
 sum vnus: nisi quod rectius
 feceris, si (id quod imprae-
 sentiarum esse videor) gal-
 lum me voces, ne autem hanc
 parui ducere contemneresq;
 videare, praesertim quum
 iam multas conineat ani-
 mas. MIC. Ergo, Galle,
 quandoquidem omnia pe-
 ne viuendi genera iam ex-
 pertus es, atque omnia co-
 gnita habes, age diluidd
 mihi narrato, quae sint pecu-
 liarum diuitum ad vitae ra-
 tionem, quae pauperum pro-
 pria: quod videlicet cogno-
 scam, verene isthuc affira-
 mes, me diuitibus esse fe-
 liciozem. GAL. En hunc ad-
 modum interim perpende,
 Micylle. Et Te quidem non
 magnopere tangit cura bel-
 li, siquando rumor, sit, ada-
 uentare hostes, neque soli-
 citus es ne in agros incurstantes populentur, neve horuim
 proculcent, proterantq; aut vineas vastent: sed simula
 atque tubam audieris, si tamen audieris, de te ipso vno
 circum-

περιδράσας τὸ κατὰ σφαιρὸν,
 εἰ τραχύμορον καὶ σωθῆναι καὶ
 τὸ λιπιδωρὸν ἐξυφύσσῃ. οἱ δὲ
 ἀλλοθιῶται καὶ καὶ ἀμφοῖν αὐτοῖς
 ἀντιῶνται δὲ, ὁρῶντες δὲ τὰ
 ζῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅ
 ἔχον ἐν τοῖς ἀγροῖς, καὶ ἴσως
 εἰσφέρουσιν, μόνον λαδοῦ.
 τὰ ἴσως ἐπιξίφου, περὶ
 δωδύσι σπατιοῦτες ἢ ἰπ
 παρχοῦτες αὐτῶν, οὐδὲν ἄ
 σπῆλαι ἐχου, ὠσαυτὸς καὶ ἴσ
 φθῆσ σωτηρία, ἔτοιμα
 ἐπαθῶν τὰ ἐπιβίβια ἐπαθῶν
 ἐνὸν σπατιοῦτος ὑψηλῶς, ἐν
 ἀρῶν τὴν αὐτῶν. οὐ μὲν τὸ δῆμος
 ὅν, ἀναδῶν ἐς ἐκκλησίαν,
 τυραννῆς τῶν πλουσίων.
 οἱ δὲ φείβοι, καὶ ποτὶς οὐσι,
 καὶ ἐξουμῆς ἰλάσκονταί
 οὐλοτρὰ καὶ ἴσως ἔχου, καὶ ἀ
 γῶνας καὶ θιάματα, καὶ τὰ κα
 ἐξου, ἅπαντα ἰκάνοι πο
 οῦσι, οὐδὲ ἐξέτασῃς, καὶ δοκι
 μασῆς παρὸς, ὡστερ δὲ σπό
 ρης, ἢ δὲ λόγος μὴ ἀδιδῶς ἐνιο
 τῆ. ἴσως σοι δοκῆ, καὶ ἐχράσῃ
 quò tibi balnea, ludi, spectacula, reliquaq; id genus ab
 undè suppeditent, ea omnia curant illi. P At tu, censor ὅς
 cerbus expensor, perinde quasi dominus, ne alloquio quidem
 interdum dignaris illos. quòd si tibi collubium sit, ingentibus

circu spectas, quò deflexus
 feruari queas, ac discrimen
 effugere. Contra illi tum de
 seje solliciti sunt, tum animo
 discruciantur, quum de mix
 tibus quicquid opum possi
 debant in agris, id omne tol
 li deportariq; conspiciunt.
 Ac siue inferendum est ali
 quid in ærarium, soli accer
 suntur: siue in prælium ex
 eundum, periclitantur, aut
 peditum turmis, aut equi
 tum alis præfelli. O Tu in
 terim vimineum gerens cly
 peum, expeditus ac leuis es
 ad salutem consulendum, præ
 ratus victoriam conuiuium
 agere, si quando victor ex
 ercitus sacra fecerit. P Rur
 sum pacis tempore, tu qui
 dem quum de plebe sis, in
 gressus in concionem, ty
 rannidem in diuites obti
 nes: illi verò trepidant pa
 uitantq;, ac largitionib; cho
 rogijs te placant. siquidem
 saxis

νας αὐτῶν ἀφθόους τὰς λίθους, ἢ
 τὰς δοκίας αὐτῶν ἐδήμιουσας.
 ἐπιτὶ συγκοφάντιω διεδίαις αὐ-
 τῶν, ὅτι λησὶν, μὴ ὑφ' ἐδητῶν
 τὸ χρυσίον, ὑπερβάς τὸ θευ-
 κίον, ἢ ὀρύξας ἢ τοῖχον. ὅτι
 πράγματα ἔχας, λογιζόμενος
 ἢ ἀπαυτῶν, ἢ τοῖς καταράτοις
 εὐλογοῖσιν ἀσπυκτῶν, καὶ
 πῶς τὰς φροντίδας λογιζό-
 μενος, ἀπὸ ληρπιδά σωτη-
 ρίας, ἐπὶ δὲ ὁδοῦ τῶν μι-
 δῶν ἔχων, ἱππασίας, πρὸς
 ἀλλῶ ὄψιαν λαοσάμην, ἢ
 ἀλλῶ σαπρῶν τινῶν, ἢ μα-
 ρίας, ἢ ἱερομύων λιπαλί-
 δας ὀδίας πριάμενος, ἐν
 φράνας σαυτῶν, ἄλλων τὰ
 ποτῶν, καὶ τῆ βυλτίσῃ πρὸς
 πρὸς φιλosophῶν. ὡς δὲ ταῦ-
 τα ὑγιαίνεις τὴν καὶ ἔρῃσαι τὸ
 σῶμα, καὶ ἀκαρτερῆς πῶς
 τὸ λρῶ. οἱ πόνοι γὰρ οἱ πά-
 ραθῶντων, ἐκ ὑκαταφρό-
 νῶν ἀντάξωνιστῶν ἀφραῖ-
 νει πῶς τὰ δικουῶτα τοῖς
 ἀνοῖς ἀμάχα ἐν. ὡς οὐ-
 κὲν σοὶ τῶν χαλιπῶν τέτων
 νοσημα-

temendum reddunt aduersum eas res, quæ compluribus in-
 expugnabiles esse videntur. Atque hinc nullus ex morbis illis
 grauis -

faxis in illos degrandinas,
 vel facultates eorum publi-
 cas facis: ipse neque calumnia-
 torem metuis, neque latronem,
 ne tollat aurum, vel adium
 conscenso fastigio, vel pariete
 perosso: neque necesse ha-
 bet rationibus occupari, ne-
 que exactionibus: neque tibi
 cum sceleratis dispensatori-
 bus conflicandum est: ne-
 que tantas in sollicitudines
 distraheris: verum simul at-
 que crepidam vnam perse-
 ceris, mercedemque retuleris
 septem obolos, sero surgis
 crepusculo, et si libuerit, la-
 uaris: tum empto saperda
 quopiam, aut maenide pisci-
 culo, aut paucis ceparum
 capitulis, temet ipse oble-
 ctas, canens plerunque, opti-
 maque cum paupertate philo-
 sophans, adde ut eas ob res
 salubris sis valentisque corpo-
 re, obduruerisque aduersus
 gelu. siquidem labores qui
 te exacuunt munitionisque, cer-
 tatorum haudquaquam con-

νοσημάτων ἰπιθελοία. ἀπὸ
 λῶ πῶς ἕσφθ' ὑποτίθεται ἐπι-
 λάβηται, πῶς ὀλίγον ἡμερήσι-
 στας αὐτῶν, ἀντιπύθοντας αὐθῆς,
 ἀπροσάμψθ' τῆ ἀσπίτι· ὁ δὲ
 φεύγει αὐτίκα, φοβηθῆς σε,
 ψυχῆ τε ὄρων ἰμφορῶν φρον,
 καὶ μακρὰν οἰμώσαν λίγον.
 τα τῶς ἱατρικῶς προέδοις.
 οἱ δὲ, π' ἀκρασίας ἀθλοῖσι, τὴ
 τῶν λακῶν ἐκ ἔχουσι, ποδά-
 γρας καὶ φθόδας, καὶ πειπνονα-
 μοσίας καὶ ὑδέρους. ταῦτα γὰρ
 τῶν πολυτελοῦν ἰεάνων δαί-
 νων ἀπόγονα. τοιγαροῦν
 οἱ μὲν αὐτῶν, ὅσπερ ὁ ἱκαρῶν,
 ἰπιπολὸν ἀραντῶν αὐτῶν καὶ
 πλησιάζαντων ὡς ἡλίω, ἐκ
 ἀλότων ὅτι ἱερῶν ἤρμωσιν
 αὐθῆς ἢ πτήρωσις, μίγαρ
 ἰνίστι τὸν πάταγον ἰποίη-
 σαρ, ἐπὶ ἑφθαλμῶν, ἐς πίδα-
 ρθ' ἰμπίδουτον. ὅσοι δὲ ἱκα-
 ρὰ τὸν Δαίδαλον, μὴ πάν-
 μπιώρα, μὴ δὲ ὑψιλὰ ἐφρόνη-
 σαρ, ἀμὰ πρόσγεια, ὡς νοτί-
 ρωδὲ ἰνίστι τῆ ἑκμῆ δὲ ἱερῶν,
 ὡς τὸ πολὺ οὐτοὶ ἀσφαλῶς

grauioribus impetit te:
 Σ Quod si quando leuis ces-
 perit febricula: paulo nego-
 cio eam medicatus, protia-
 nus exilis, inedia temet inde
 excutiens. Illa porrò fugit
 illicò: quippe metuens te,
 quem videat etiam frigore
 ali, saturumq̄ fieri, ac me-
 dicorum certis illis recusis-
 bus T longum plorare re-
 nunciantem. At illi ex ad-
 uerso propter intemperan-
 tiam vitæ, quid tandem ma-
 li non habent infelices? po-
 dagras, phitises, pulmonum
 exulcerationes, aquas inter-
 cutes. Nam hæc omnia à
 sumtuosis illis conuiujs na-
 scuntur. Proinde quicumque
 ex his Y Icarì in morem (ve
 ferè faciunt) sese attollunt,
 propiusq̄ se Soli admovent,
 haud cogitantes quòd alas
 habeant cera agglutimatas,
 ingentem nonnunquam stre-
 pitum mouent. Ceterùm
 qui Dædali exemplo non
 admodum sublimia neque excelsa appetunt, verùm hu-
 milia, terraq̄ vicina, adèd vt cera nonnunquam salis a-
 spersine madesceret: ij tuò plerunq̄ ac citra disferimen
 transuo=

ἀπέλασαν. Μί. ἐπιπέδους τι-
 νας, καὶ σωτῆρας λίγας. Αἰ.
 τῶν μὲν βίγχι ἀπῶν, ὃ Μί-
 κη, τὰς ναυαγίας πάντων ἀ-
 σκῆς ἰδοίς. ἄν, ὅταν ὁ Κροῖ-
 σθ, πειρετιμῶν ὅ τὰ πᾶ-
 ρά, γέλωτα παρέχη Περσεύς,
 ἀναδέων ἰπὶ τῶν πνυρῶν. ἢ
 Διονύσιος, καὶ ἀλλῶς ἢ τυ-
 ραννίδος, ἢ Κοίνθω γράμ-
 ματὰ διδάσκει, μὲν τὴν δι-
 καίτην ἀρχὴν, πᾶσι δὲ συν-
 βίβησιν ἀνακρίσασθαι. Μί. ἀπέ-
 μοι, ὃ Ἀλεκτρον, σὺ δὲ ὁπό-
 τει βασιλεὺς ἦοδα (φῆς ἦν) βα-
 σιλεύσῃ) ποῖς τινὸς ἰσπερ-
 τας ἰάνυ τῷ βίῳ; ἢ πεπαι-
 δάμων ἦοδα, τὸ λευκάδων
 ὃ, τι πῆρ ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἄς
 πάντων, ἔχορ; Αἰ. μὲν δὲ ἀ-
 ναμνήσῃς με, ὃ Μίνομα, οὐ-
 τω τρισάθει ὅ τῷ τότε, βί-
 ὃ ἔξω πᾶσι, ὅπῃ ἔφηοδα,
 πᾶσι δὲ ἀμῶν ἂν δοκῶν,
 ἔνδορ δὲ μνείας ἀνίας σου
 ἴδω. Μί. τίσι ταύταις; παρὰ
 δεξιά ἦν, καὶ ὃ πάντων πῆσά
 φῆς.

transuolarunt. MIC. Mo-
 deratos istos & cordatos
 narras. GAL. Verum a-
 liorum, Micylle, naufragia
 fœdissima cōspicias, & nem-
 pe ubi Cræsus reuulsis a-
 lis risum exhiberet Persis,
 conscenso rogo: aut X Dion-
 nysus quum abdicatus ty-
 rannide, Corinthiorum in
 orbe ludi literarij magi-
 strum ageret, post gestum
 tantum imperium puellum
 compellens ut syllabas con-
 necterent. MIC. Dic mi-
 hi, Galle: tu quum rex es-
 se (nam ait te regem quo-
 que fuisse) cuiusmodi tan-
 dem id vitæ genus experie-
 baris? Mirum ni tum fe-
 lix eras, quandoquidem id
 quod est bonorum omnium
 caput, possidebas. GAL.
 Y Ne mihi in memoriam
 regeras, ô Micylle: vsque-
 adeò supra modum infe-
 lix tum eram. Nam quo ad
 res externas, quemadmos-
 dum dixisti, planè fortunatus esse videbar: at intus in-
 numerabilibus curis distringebar. MIC. Quibus tandem
 curis? Nam rem prorsus absurdam neque credibilem nar-

φῆς. Ἀν. ἤρχον μὲν ἐκ ὀλί-
 γης χάρας, ὃ Μινυάει, παρὰ
 φόρῳ τινός, καὶ πλῆθει ἀν-
 θρώπων, καὶ ἡλικιᾶ τῶν πό-
 λεων, ἐν ταῖς μέγισταις θαλάσ-
 σιαισιν ἀξίας, ποταμοῖς
 τε ναυστοχοῖσι καταφρο-
 σίνῃσι, καὶ θαλάσσι ἐφόρῳ
 ἡρωικῇσι, καὶ στρατιᾷ ἡ πο-
 λῆ, καὶ ἴππῳ συγκροτημέ-
 νῃ, καὶ δορυφορῶν ἐκ ὀλί-
 γων, καὶ πειρῆσι, καὶ χημά-
 των πλεονῶσι ἀνάειθμον, καὶ
 ἄλλοις δὲ ἡοῖν ἑτάμοις,
 καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τραγω-
 δία πάσα, ἐς ἡμπολιῶν
 ἐξοικωμένη, ὡς ὀπότε πει-
 σίμι· οἱ μὲν ποιοῖσι περικύ-
 θουσι, καὶ θεῶν τινα ὄρα-
 σθόντες, ἢ ἀλλοῖσι ἐπὶ ἀποῖσι σαυ-
 ρέθρον ἐφόροι μὲν· οἱ δὲ καὶ
 ἐπὶ τὰ τυχὴ ἀνύψου, ἐν μέ-
 γάλῃ ἐπιδοῦ ἀκείῳσι ἰσρα-
 κήσιν τὸ βῆθ, καὶ ἐπεπι-
 δία, τὸ δαδάμα, τοὺς προ-
 πέμποντας, τὸς ἰσομῆσι· ἐ-
 γὼ δὲ εὐδῶς ὀπόσα με λῶτα,
 καὶ

aestimabant si plene contemplari licuisset quadrigam;
 stragulam, diadema, tum ante ambulones, & eos qui à
 tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conscius, quan-
 tis me

ras. GAL. Equidem in-
 perabam regioni neutiquam
 exiguæ, Micylle, omnium ge-
 rum rerum feraci, tum in-
 colarum frequentia, neque
 non urbium pulchritudine
 cum primis admiranda præ-
 terea fluminibus nauiga-
 bilibus, ac mari portuosò
 commoda. Ad hæc exerci-
 tus ingens, equitatus spe-
 ctatissimus atque excellens,
 satellitium haud exiguum,
 triremes, pecuniarum vis
 maior quàm ut posset nu-
 merari, vasorum argenteo-
 rum plurima copia, reli-
 quaq; omnis illa principis
 patris tragœdia, strepitusq;
 & apparatus supra quàm
 credi queat, extructus at-
 que accumulatus. Itaque
 quum prodirem, pleriq; ado-
 rabant, deum quempiam in-
 tueri sese rati: alijq; truden-
 tes alios concurrebant, quò
 me conspicerent. nonnul-
 li conscensis tectis, magnè

καὶ ἰσχυρῶν, ἐκάνοις μὲν τῆς
 ἀγνοίας αὐτιχίνοσκαρον, ἰ-
 μώντορ δ' ἠλιούω, ὁμοιορ ὄν-
 τὰ τοῖς μεγάλοισ ἐκάνοις Κο-
 λοσσόις, οἷος ἢ Φαδίας ἢ
 Μύρων ἢ Πραξιτέλης ἰποίυ-
 ρου. ἐκάνωρ ἦδ' ἕκαστ' τὰ
 ἐκτός, ὁ μὲν Ποσειδῶν, ἢ Ζεὺς
 δεσπότης, ἢ χυσοῦ καὶ ἐλὶ.
 φαντ' ἢ ξωεργασμοῦ ἢ λι-
 ρουνοῦ ἢ ἀσραπλῆ, ἢ τείλας
 νάρ ἕχων τῆ δολιχῆ ἢ ἢ ἰπο-
 τούφας ἰδύς τὰ ἐνδοθεν, ὅψα
 μοχλός τινας, καὶ γόμφος,
 καὶ ἄλλος δολιχῆς σκεπρω-
 νημύδες, καὶ λορμύδες καὶ σφῆ-
 νας, καὶ πύλλαν ἰσπηλορ,
 καὶ τοιαύτω τινὰ πορλίω
 ἀμορφίαν ἰποικυρδσαρ. ἰδῶ
 λίσαρ πηλῶν πηλῶν ἢ μί-
 γαλῶν, ἰμπολιταῖο μῶρον ἀδ-
 οῖς ἰνιότ. Ὡδοτόρ τι καὶ βα-
 σιλά ἰσπρ. Μί. ἰδ' ἰπω ἰφυ-
 θατόρ πηλῶν, καὶ τὸς γόμ-
 φος καὶ μοχλός, οἱ τινὸς ἔσρ
 ἢ ἀρχός, ἰδῶ τῶ ἀμορφίαν
 ἰκεί

ta me res discruciantem
 farent que: illos quidem pro-
 pter inscitiam venia dignos
 iudicabam, & at mei ipsius
 miserecebat, qui ^{aa} præ-
 grandibus illis Colosius vis-
 derer persimilis, quales vel
^{bb} Phidias, vel Myron, vel
 Praxiteles fabricatus est.
 Etenim illorum quisque quo
 ad ea que foris apparent,
 Neptunus ipse est, aut Iupi-
 ter, mirificè decorus; aurò
 eborèq; compactus: & aut
 fulmen, aut fulgur, aut tri-
 dentem fusciam dextra su-
 stinet: cæterum si immissò
 capite quæ sunt intus, inspi-
 cias; videbis vœcles quos-
 dam, paxillos, & clausos in-
 trorsum prominentes, ne-
 que non vimina, cuneosq;
 & picem sublitam, & aliam
 item id genus deformitam
 tem intrinsecus inhabitans
 tem. Omitto recensere mu-
 scarum mustelarumq; vim,
 que nonnunquam in eis

mansitant. Huiusmodi quædam res nimirum regnum quo-
 que videtur. MIC. Nondum explicuisti luum & elã-
 noi, & vœcles, quinam fuerint in imperio, neque sœditant

ἐκάνυλ τὴν ποικίλιν, ἢ τις ἐξ-
 εἶν· ὡς τὸ γε ἐξελάνθαν ἀρ-
 θλοπόμφον, καὶ ὄσσην ἀρ-
 χονίαν, καὶ περικλυδῶρον δια-
 μονίας, ἔοικε ἕως Κολοσ-
 σίου παραδύματι θεοπέ-
 σιον γὰρ τι ἢ ἔλο. σὺ δὲ καὶ τὰ
 ἔνδορον ἢ δὴ τὸ Κολοσσὸς λίγυ.
 Ἀλλ' ἰπὸ δὲρ ἔπυ βι, ὃ Μί-
 κυμῆ, ἴδὲ φόβος, ἢ τὰ δάγμα-
 τα, ἢ ἰσοψίας, ἢ μίλος τὸ πα-
 ρὰ τὸ σιδύσαν, ἢ ἐπιθελάς, ἢ
 εἴς τευτά, ὕπνον τε ὀλίγον,
 ἐπιπόκαρον ἰακύνθον, καὶ τα-
 ραχῆς μετὰ ἰνέρατα, καὶ ἰν-
 νοίας πολυπόους, καὶ ἰλιπί-
 δας ἀὰ πονηράς, ἢ τὴν ἀσχο-
 λίαν, καὶ χηματομοῖς, καὶ
 δίκας καὶ ἐκρηταίας, καὶ πε-
 σάγματα καὶ σιδύματα
 καὶ λογιμοῖς; ὕψ' ἄρ' ἔδ' ὅ-
 ναρ ἀπλάσσαι τιν' ὃ ἴδ' ὃ
 ἐγγίνεται, ἀπὸ ἀνάγκη,
 ἰπὲρ ἀπάντων μόνον εἰς-
 σκοπῆν, καὶ μιν εἰς ἔχρον πρᾶ-
 γματα. Οὐδ' ἔδ' Ἀγέδδω
 Ἀγαμέμνονα ὕπν' ὃ ἔχ' ἔλν-
 κίρδς,

omnibus de rebus solus dispiciat necesse est, milleq; negocia
 sustineat:

Quippe nec Atriden Agamemnona dulcis habebat
 Somnus,

illam plurimam qua nans
 fit: nam istum ad modum ve-
 lari, tam multis imperare
 mortalibus, ac numinis in-
 star adorari, hactenus quia-
 dem cum Colossi exemplo
 quadrat. Siquidem hoc quo-
 que diuinum quiddam &
 admirandum. Nunc autem
 qua sunt ee intra Colossium,
 exponito CAL. Quid pri-
 mo loco tibi referam, Mi-
 cyle? virum metus, curas
 mordaces, suspiciones, odiū
 quo regem persequuntur ἢ
 qui cum illo viuunt, insi-
 dias, atque eas ob res som-
 nium rarum, & hunc ipsum
 pertenuem, ac plena tu-
 multus insomnia, cogita-
 tiones perplexas, spes sema-
 per improbas: an ocij penu-
 riam, & occupationes, iu-
 dicia, expeditiones, edicta,
 fœdera, consultationes? qui-
 bus rebus fit ut ne per
 somnium quidem aliqua re
 suauī frui liceat, verum ut

κερδός, ποτὰ φροσίη ὀρμώε
 νοντα, καὶ ταῦτα, ἐγκρότωρ
 Αχαιῶν ἀπάντων. λυπεῖ δὲ ἢ ἢ
 Λυδῶν ἡδός, ἡ φρὸς ὦρ, ἢ Πέρσ
 ὄλω δὲ Κληάρχῳ, Κύρω ξυνο-
 λογῶν, ἄπορ δὲ Δίων, πὲρ
 δὲ τισι τῶν Συρακυσίων, λοι-
 νολογῶν, καὶ ἄπορ Παρ-
 μῆων ἐπινοῶν, καὶ Περ-
 δίκων. Πτολιμαῖῳ, καὶ
 Πτολιμαῖῳ Σέλευκῳ. ἀπὸ
 ἡ ἀκῆνα λυπεῖ, ὃ ἐρώων, ἢ
 πὲρ ἀνάκλω ξυδῶν, καὶ παρ-
 λαις ἀπὸ χάρισσα, καὶ ἀπὸ
 σῆσα δὲ τινὸν λεγόμενοι, καὶ
 δὲ ἢ τὲ παρὸν τῶν διορυφῶ-
 ρων πὲρ ἀπὸ τὸν ἀψιδυεί-
 ξοντων. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶ
 ὄμαι δὲ τὸν ἀπὸ τὸν μάλιαν,
 ἡ δὲ ἡ κέρων ἀπὸ τὸν δανὸν
 ἢ ξημ ἐλπίζων. ὃ μὲν γοῶν ἀπὸ
 τὸν παλῶν ἀπὸ τὸν, ἐκφαρ-
 μάκων, ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ
 ἐρωμῶν. ἢ δὲ ἀπορ ἴσως ὁ-
 μοίροισι ἢ θανάτος ἡ δὲ ἡ α-
 βη. Μί. ἀπαγε, δανὰ ταῦτα
 φῆς,

alius, à filio veneno necatus est: alius item ab amasio. A-
 lium simile quoddam fortassis moris genus eripuit.
 MIC. Apagesis, atrocía miraq̄ue sunt ista quæ narras.

RR 3 ὁ γαλλε.

Somnus, multigenas ver-
 santem pectore curas.
 idq̄ quum reliqui omnes A-
 chiu stererent. ff Adde
 quod Lydum illum discru-
 ciat filius murus: Persam ve-
 rò Clearchus ad Cyrum de-
 seiscens: atque alium quem
 pam Dion cum Syracusas
 nis nonnullis 88 ad aurem
 communicant. Rursum a-
 lium quendam viri Parmea-
 non collaudat. Item Pers
 dicam Ptolemaus: Ptolea-
 mæum Seleucus. Quinilla
 quoque molestiam afferunt,
 amasius per vim non spontè
 conuiuens: tum si qui dese-
 ctionem parare dicantur,
 aut duo quatuorve satelli-
 tes inter sese confusurrant-
 tes. Porrò (quod est om-
 nium grauissimum) amicis-
 simi quique vel maximè sunt
 formidandi, semperq̄ me-
 tuendum ne quid magni
 mali ab illis oxoriatur. Nam

φής, ὁ Ἀλικυρόν. ἰμοὶ γού
 πολὺ ἀσφαλέσθον οὐδὲς
 μᾶρ ἐπικυφῶτα, ἢ πίναν
 ὅτ' χρυσὸς φιάλης, λευκῶ
 καὶ ἀκονίτῳ σανακρυβῆς
 σαν φιλοτυσίαν ὁ δὲ λινδύ-
 ρ. ἰμοὶ μὲν, ἢ παρολιδοῖ
 τὸ σμίνιον, καὶ ἁμάρτοι τῆς
 τομῆς τῆς ἐπ' ἰούθ, ὀλίγοι τῆ
 αἰμάξαι τὴ δακτύλῳ ἔντε-
 ρόντα. οἱ δὲ, ὡς φής, θανά-
 σιμα ὑποχοιώται, καὶ τὰυτα,
 μινείοις λεανόις σλωόντω.
 ἔτ' ἰπεδάρ πῆσσοιν, ὁμοιοί
 φάδισα φάνουτα τοῖς πρα-
 γμικοῖς ἰσκειτάς, ὡν πολ-
 λὰς ἰδῆν δεῖ, τῶς, μὲν Κέ-
 κροπας, δῶδν ἄντας, ἢ Σισύ-
 φος ἢ Τηλέφους, ἀδύματ'
 ἔχοντας, καὶ ξίφην ἐπιφαν-
 νόκαπα, καὶ ἰπίσσοιν ἰόμω,
 καὶ γλαυδία χρυσόπασον.
 ἢ ἴδῶτα ποτ' ἀ γίνεταί προσ-
 κρόσας τις αὐτῶν, ἐν μίση
 πῆ σκλήρῃ καταπίσει, γέλωτα
 δυλαδῆ παρήχει τοῖς θεα-
 τῶς, τὸ προσοπέει μὲν σω-
 τεῖς ἔφ' ὅτ' αὐτῶ δῆδύματι,
 ἢ μαρ-

ὁ galle. Mihi igitur multo sa-
 lutius operæ cerdonicæ pro-
 num incumbere, quam ex
 aurea bibere phiala comis-
 ter delatum haustum, cæ-
 terum cicuta aconitōq; tem-
 peratum. Nam mihi qui-
 dem hoc unum est periculi,
 ut si paululum^{hh} aberret smi-
 lion, deflectatq; à recta in-
 cisione, summum secantis
 digitiū exiguo sanguine
 tingat: at isti, quemadmo-
 dum narras, letifera agunt
 conuiuia, atq; id innumera-
 bilibus in malis consicunt.
ⁱⁱ Deinde ubi conciderint,
 persimiles esse videntur ira-
 gædiarum histrionibus. Nam
 multi, sicut videre licet,
^{kk} Cecropes sunt scilicet,
^{ll} aut Sisyphi, aut Tele-
 phi, diademata gestant, ar-
 genteisq; capulis gladios,
 eomamq; ventilantem, ὃ
 auro intertextam chlamy-
 dem. quòd si quis (qualia ni-
 mirum permulta solent ac-
 cidere) impulsos illos me-
 dia in scena præcipites det, risum profectò moueat spe-
 ctatoribus, videlicet persona vnà cum ipso diademate
 contrita.

τριαζ μίσις δὲ τῆς ἀληθείας λα-
 φαδὸς τὸ ἰσοκρετὸν, καὶ τῶν
 σκελῶν ἐπιπολὺν γυμνομύμων
 ἑὸς τῆς τε ἰσοκρετῆς τὰ ἐνδοθῶν
 φαίνονται ῥάκια, δὴ σὺν αὐτῶν
 τα, καὶ τῶν ἐν βάδων τῶν
 ἰσοκρετῶν ἀμορφοτάτων, καὶ
 ἐπὶ κατὰ νόσον τὴν ποδός. ὁ-
 ρᾶς ὅπως μὲ καὶ ἀκέραια ἰδὲ
 διαξας ἴδω, ὅτι βίβισα Ἀνα-
 κτοῦν. ἀπὸ τυραννίδος, ὅτι
 τὸν τι ἄφθονο δόξα ἰσοκρετῆ
 λέων, ἢ ἰχθὺς ἢ βάτραχος ὁ-
 πότε γυμνοί, πῶς ἴφροδ ἰκέ-
 τω τῶν ἰσοκρετῶν, Ἀν. μα-
 πρὸν ὁδοῦν ἀνακινῶς τὸν
 πόρον, καὶ ὁ τὸ παρόντ
 καρῶ. πῶν τὸ γὰρ λιπα-
 ροῦν, ὅδεῖς ὅστις οὐ ἀπραγμο-
 νῆς τῶν βίων ἰσοκρετῶν
 τὸ ἀνθρώπινον, μόνως τοῖς φυ-
 σικῶς ἰπιδυμῶς καὶ χεῖρας
 ἰμμιμυρμηκῶν, τὴν ἰπιδυ-
 μῶν ἰπιδυμῶν, ἢ σὺκοφάντων βά-
 τραχον, ἢ σοφιστῶν ἰσοκρετῶν, ἢ
 ὁφιοποιῶν ἰσοκρετῶν, ἢ λιπα-
 ρον ἀνικητόν αὐτὸν τῶν αὐτῶν, ὅ-
 γα ἕμῃς ἰπιδυμῶν, οὐκ

contrita, vero autem aequo-
 ris capite luxato, curvibusque
 maxima ex parte renuda-
 tis: ut iam interioris amictus
 quam miseri sint panni, fiat
 perspicuum: ac cothurno-
 rum quos pedibus induce-
 runt, appareat deformitas,
 haudquaquam ad pedis mos-
 dum respondentium. Vide
 ut me iam similitudines cons-
 ferre docueris, optime gal-
 le. Cæterum tyrannis talis
 quædam res tibi visa est
 esse: verum ubi equus esses,
 aut canis, aut piscis, aut ras-
 na, quomodo eam vitæ ra-
 tionem ferebas? GAL-
 lum quem nunc susci-
 tas sermonem, et longior sit,
 neque huius temporis. ⁿⁿ Il-
 lud autem unum in gene-
 re dixerim, nullam ex omni-
 bus vitam mihi non visam
 tranquilliorē vitā huma-
 na, naturalibus duntaxat
 cupiditatibus et vīsibus cir-
 cumscripiam. Siquidem pu-
 blicanum equum, aut sycophantem ranam, aut sophi-
 stam graculum, aut popinatorē culicem, aut cinædum gal-
 lum, atque id genus alia, quæ vos studio cōmīscinini, haud-
 RR 4 qua-

ὅρ' ἴσθις ἐρ' ἐκείνοις. Μὴ ἀλη-
 θῆ ταῦτα ἴσθις, ὁ Ἀλεξανδρῶν.
 ἔγω δέ, ὅχι πεποιθὼς, ὅτι ἀσχύ-
 νομαι πρὸς σε λίγην. ἔδελτο
 δὴ ἄμοι ἀφραδῆν τῶ ἐπι-
 θυμῶν, λὺ ἐν πάλῳ ἄχον,
 πῶσι θ' ἔγρηδα, ἀπ' ἄμοι
 καὶ τὸν πνιόν ἔτι πρὸ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν ἔσηκον, ἐπιδακνύ-
 ῃσιν τὸ χροσίον. καὶ μάστιγι
 ἐπὶ τῷ λαλαρότῳ Σίμωνι ἀσ-
 ποτνίνομαι, πρυφῶντι ἐν ἀσ-
 γασθεῖ τοσούτοις. Ἀλλ' ἐγὼ
 οὐκ ἴασομαι, ὡ Μίνυα, καὶ ἐ-
 πέπτε ἔτι νόξ δειρ' ἔξανασὰς,
 ἔπε μοι: ἀπάξω γάρ σε πρὸς
 αὐτόν ἐκείνον τὸν Σίμονα,
 καὶ ἄς τὰς τ' ἀπὸρ πηλαίων
 οἰκίας, ὡς ἴσθις, οἷα τὰ παρ'
 αὐτοῖς ἔστι. Μὴ πῶς τὸτο, λε-
 κλεισμενῶν, τ' θυρῶν, μὴ καὶ
 τῶν ἰσορῶν με συναναγκάσ-
 σις; Ἀλλ' ὁ δαμῶς, ἀπ' ὁ Ερ-
 μῆς, οὐ πρὶ ἰερός ἐμί, ἔξάρει-
 τόν ἐδ' ἀπὸ μοι ἔτε, λὺ τῆς τὸ ἐ-
 ρῶν πῆρ' ἐν τῷ μῆκιστον, ὁ δὲ
 ἀπαλότῃσ' ἐπικαμπῆς ἔστι.
 Μί.

quaquam inter illos videbis.
 MIC. Quæ dicis, ὁ galle,
 fortassis vera sunt: verum
 non me pudebit apud te fa-
 teri quod mihi accidit.
 Haud onquam quivi dedi-
 scere cupiditatem illam à
 puero mihi insitam, videli-
 cet ut diues euadam. Quin
 nunc quoque somnium illud
 ob oculos versatur, aurum
 ostentans: potissimum autem
 sceleris ille Simon ex-
 eruciat, qui quidem tantas
 inter opes delicietur. GAL.
 At ego te isto leuabo
 morbo, Micylle, tamen si nox
 etiamdum est. Surge mo-
 do ac sequere me. Siqui-
 dem ad ipsum te Simo-
 nem adducam, atque in alio-
 rum diuitum aedes, quò mi-
 mirum videas quomodo res
 habeant apud illos. MIC.
 Isthuc quo pacto, clau-
 sis foribus? Num me pa-
 rietes transfodere compel-
 les? GAL. Nequaquam:
 verum Mercurius, cui sum
 sacer, hoc optanti mihi largitus est, ut sit quis longis-
 simam caudæ plumam, quæ ob molliem inflectitur. MIC.
 Atquò

Mi. Αὐτοῦ δ' ἐστὶν ἡ ζωῶτα.

Αλλ. τὸ δεξιὸν, ἵναι ὅτω ἀρ-
 ἰζὼ ἀποπέσῃς πρῶτον ἔ-
 χηρ, ἵς ὁ ὄρα ἀρ βόλομα, ἐνοί-
 γασθαι τὸ ζωῶτα πᾶσι θε-
 ραν ἀνάλαι, ἡ ὄρα τὰ πάν-
 τα, δε ὄρα ἡ αὐτός. Μί.
 ἰλιθάσας με, ὡ Ἀλιετρονὸν, ἡ
 σὺ γόυς ἀρ. ἐμοὶ δ' οὐδ' ἦρ ἔ-
 ὅ ἀπαξ πρῶτος, ὅψαι τὰ
 Σίμωνος πάλαι ἐρ βραχὲ δὲ
 πο μίσηρ λωι, μετὰ μετὶ τῶν ἔρ
 αὐτὰ πρὸ ἡδῶν, ὅ δ' αὐθις
 περιπράξεται, ἀρπίνων τὰ
 λαπιδματα. Αλλ. ἐθέμις γε-
 νιᾶσαι τῶν πρῶτων ἔρ
 ὅ Ερμῆς, ἡρ ζωῶτον τὴν ἔρα-
 σῆσαι ὅ ἔχωρ τὸ πρῶτον, ἀνα-
 βοῆσθαι με, λαπαφωρᾶσαι
 αὐτόν. Μί. ἀπιδανον λίζας,
 κλέπτεν ἔρ Ερμῆν αὐτόν ὄν-
 τα. ζωῶτα φθουῆν ἔρ ζωῶ-
 τα. ἀπιδανον δ' ὄμις ἀφίξο-
 μου ἔρ ἔρ ἡρ δὲ ὄμι-
 μαί. Αλλ. ἀπότομον, ὡ Μίχνη-
 λη, πρὸ τῶν ἔρ πρῶτον. τί ἔρ
 ἔμφω ἀπιδανον, Μί. ἀσφα-
 λίζορ

Atqui duas habes eiusmodi.

GAL. At dextram ex his
 auulsam cuicumque ego ge-
 standam dedero, is quoad
 voluero, fores omneis pote-
 rit aperire, cunctaque vide-
 re, ipse inuisibilis. MIC.
 Equidem ignorabam, ὁ gal-
 le, te praestigiatarum quoque
 peritum esse. Porro si mihi
 isthuc semel praestiteris, vi-
 debis illic ὁ Simonis vni-
 uersas opes huc deportatas.
 nam eas huc rediens trans-
 feram: at ille rursum circum-
 rodet ebibetq; putria coria,
 quibus cosueuit soleas com-
 pingere. GAL. Atqui ne-
 fas sit isthuc facere. siqui-
 dem Mercurius illud mihi
 mandauit, ut si quis pen-
 nam tenens, isiusmodi quip-
 piam patrarit, vociferans
 furem proderem. MICY.
 Rem neutiquam viri similem
 narras, nempe Mercurium,
 quum ipse sit fur, non sinere
 alios ut idem faciant. Sed
 tamen abeamus. Nam aurum

auferam, si modò possim. GAL. Pennam prius res
 uellito. Quid hoc rei? ambas reuulsisti. MICY. Tuius
 RR 5 hoc

ἔδοξεν ἰκεῖνα πάνη ἀ-
 σφαλῶς ἀπὸ τῆς λιτῆς καὶ ῥώ-
 ρηται, καὶ ἔδλες δὲ ἔδλε.
 τὰ δὲ ἰκκαίδικα ἔδλε Σωσ-
 τὸ ἰπποκόμου ἀπὸ τῆς φασ-
 τῆς κατακρυφίουσιν μί. ὅπως
 τοῦ περὶ τὸ ἰπποκόμου ἔδιν
 ἔδωκεν ἰπποκόμου, ἄλλως τ'
 δὲ φιλίππου ἔδιν ἄλλος δὲ
 ἀντιπρόσθετος πωλεῖω. ἔδ-
 τῶν ἡ πόθεν ἔδιν ἄ τῆς τῶν
 εἰχον ἀπὸ ἔδιν μέγαν ὠψύνη
 κῆρῆς; ἔδιν δὲ τῆς γυ-
 ναικὶ ἰκκαίδικα ἰωνῶναι περ-
 τὶ φασκῶν. ὅπως τὰ μὲν
 ἔδιν σπαθῶσι κακοδαίμο-
 νος. ἀπὸ οὐδὲ τὰ ἰκκαίδικα
 τα ἔδιν ἀσφαλῶς μοι ἀπὸ
 πατα, ἔδιν ἔδιν. ἔδιν
 ἔδιν τοῦ μὴ τις ἀπορῆξας
 τὸν ἔδιν, ἔδιν ταῦ-
 τα. ποιοὶ φερονῶσι, καὶ
 ἔδιν ἔδιν μοι, καὶ μὴ δῖνα
 ἔδιν γάτων Μικῶν. Μί.
 ἔδιν. ἔδιν ἔδιν μοι ἔδιν,
 καὶ τὰ πρὸς τὰ μὴ δῖνα
 ἔδιν. ἔδιν. ἔδιν ἔδιν, ἔδιν
 Μικῶν, μὴ καταφάσκει
 πρὸς

gesso. GAL. Tace, Micelle, ne proximus ipso in furto nos
 prodar.

illa talenta iusto admodum
 sub lectica defossa sunt, ne-
 que quisquam alius omni-
 no vidit. At vero sedecim
 illa Sofylus equiso vidit me
 sub præsepe occultantem.
 Itaque de curando stabulo
 non est admodum solici-
 tus, quanquam nec aliàs ad-
 modum laboris appetens.
 Verisimile est autem, il-
 lum multò etiam his plus
 sustulisse. Nam vnde as-
 lioqui Tibius heri tam ins-
 gens salsamentum illi obso-
 nio proposuisset? Tum autè
 aiunt illum monile emisse
 uxori drachmis quinque. Heu
 misero mihi. Hi omnia mea
 dissipabunt bona. Quid quòd
 ne pocula quidem sat in tu-
 to mihi recondita sunt, quòd
 sine multa? Vereor enim ne
 quis ea suffossa pariete tol-
 lat. Complures mihi inui-
 dent, atque insidias parant:
 præter ceteros autem Mi-
 cyllus iste vicinus. MIC.
 Ita per Iouem. Nam tibi sum
 similis, ac patellas sub ala

πρόντας ἐμάς. ΣΙ. ἄεισον
 ζωῷ, ἀγρυπνον αὐτῷ φρονή-
 τῆν, ἀπαθρ. πρὶς μὲν ἄγνα-
 τὰς ἐν ἑλευθερίᾳ οὐκίαν. τίς
 οὗτος; ὁρῶ δὲ γὰρ, ὃ δὲ ἰχθυό-
 νη, μὰ Δία, ἐπὶ λίαν γὰρ ἄν
 τυγχάνω. εἰ ἔχα, ἀειδίωσα
 αὐτίς, ἀνορύξας τὸ χυσιόρ,
 μὴ τι μὲν πρόσω δὲ ἰδῶν, ἰδῶ,
 πωδῆν ἐφ' ὅρμητις τίς ἐπ' ἐμῆ,
 ἀγλαδὴν ποιοιορῶμα, μὴ ἐπι-
 βελόμομα πῶς ἀπάντων. πῶ
 μοι τὸ ξιελδιόρ, ἄν λάβω τι.
 οὐκ ἀπὸ μὲν αὐτίς τὸ χυσιόρ,
 ΑΛ. ἴσῳτα μὲν οἶ, ὃ Μί-
 κη, τὰ Σίμωνος. ἀπὸ μὲν
 δὲ καὶ παρ' ἄλλων τινὰ, ἕως
 ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπὸν
 δὲ, μὲν Μί. ὃ κακοδαίμων,
 οἶον βιοὶ τὸν βίον; ἰχθυοῖς ἕξ
 τῶ πλετῆρ ἕξοις. καὶ δὲ ἑὸς
 φησὶ ζωῷ παταξας αὐτὸν, ἀ-
 πηθῆν βέλομαι. ΣΙ. τίς πά-
 ταξέ με; λησάομαι ὃ δὲ συ-
 χῆς. Μί. οἴμοις, καὶ ἀγρυ-
 πνον, μὴ ὁμοίως γίγνη τὸ χῶμα
 τὸ χυσιόρ, πῶς τε γὰρ αὐτῷ.
 ἡμῶς δὲ, ἢ δὲ οὐκ, Γενίφωνα τῷ
 δανδ-
 miser. ΜΙ. Plora ac vigila, auriq; simili corpore reddaris,
 quandoquidē illi affixus ac deditus es. Nos autē, si videtur, Gni-

prodas. SIM. Optimum
 igitur fuerit, ut ipse insom-
 nis seruem. Omnem obibo
 domum, in orbem obambu-
 lans. Quid iste? Video te
 per Iouem, ὃ parietum per-
 fossor, posteaquam es co-
 lumna. bene res se habet.
 Pernumerabo denuò refos-
 sum argentum, ne quid fors-
 tē dudum me fugerit. En
 rursum obstrepuit mihi ne-
 scio quis. Nimirum obsi-
 deor, atque insidijs appe-
 tor ab omnibus. Vbi mi-
 hi gladius, si quenquam de-
 prehendero? Rursum au-
 rum defodiamus. G A L.
 Sic tibi habent, ὃ Micylle,
 res Simonis. Sed abeamus
 ad alium quempiam, donec
 noctis adhuc aliquantulum
 super est. MIC. O miser,
 cuiusmodi viuūt vitam? hosti-
 bus eueniat ad hunc modum
 diuites esse. Itaque pugno illi
 in maxillam illiso, volo dif-
 cedere. SI. Quis me pul-
 sauit? Latrocinio despolior
 phonem

Δανδὲ δὲ ἰδωμὺ οὐ μακρὰν
 ἀκὴ οὐτ' οἰκῆ, ἀφείκται
 αὐτῇ ἡμῖν ἢ θύρα. ΑΛ. ὄρας
 ἰσχυροῦσιν αὐτὰ καὶ ἔξω ἐπὶ
 φροντίδων, ἀναλογισθῆναι
 τῆς τόξου, καὶ τὸς δαυτῆρος ἰα-
 τωκτικῶτα, ὅν δὲ ἴσος μὲν ὁ-
 λίζον πάλυτα ταῦτα διπύλα,
 σιφίλῃ ἢ ἱμπίδα ἢ μῆαν ἔπι-
 ὄσα. Μί. ὄρω ἰαυο δαίμονα,
 καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων, ὅθι οὐ
 ποτὸ τῆς σίφης ἢ ἱμπίδα
 ἀμείνον βιοῦντα. ὡς ἡ οὐτος
 ἰατῆρῃσιν ὄλ' ἀπὸ τ' ἰατῆρῃσιν
 μῆαν ἔπ' ἀπὸν ἀπὸ μῆαν. ΑΛ.
 παρὰ τ' ὄρω Βυκράτῳ, ἡ δὲ
 κῆ. καὶ ἰδὲ ἔξω ἀνέκλιται καὶ αὐτῇ
 ἢ θύρα, ὡς ἐσίωμῳ. Μί. ἀ-
 παντὰ ταῦτα μικρὸν ἔμπροσ
 ὄν, ἡ μὲν δὲ. ΑΛ. ἔτι ἔξω οὐ
 ἐνερωσολῆς τὸν πλῆθος ὄρας
 γονὺ τ' Βυκράτῳ αὐτ' ἡμῖν ἔπὸ
 τ' οἰκῆσιν, προσέπῳ ἀνθρώ-
 πῳ. Μί. ὄρω γὰρ Δία ἰαυο
 γοῦσιν τινὰ, καὶ πασχησιασ-
 μὸν, καὶ ἀσχησιασ μὸν ἀνθρώπῳ
 οὐ πλῆθος γονῶνα δὲ ἰατῆρῃσιν,
 καὶ τ' μαχῆρῃσιν μοιχοῦσιν
 καὶ

phonem fœneratorem visa
 mus. Nam nec is procul hinc
 habitat. Ipse nobis suapte
 sponte fores patuerunt. GA.
 Vides hunc quoque curis
 inuigilantem, & vsurarum
 rationes iterantem digitis
 contortis? cui propemo-
 dum relictis his omnibus
 sit in silpham aut culicem
 aut muscam abeundū. MIC.
 Equidem video miserum
 ac vecordem hominem, ne
 nunc quidem multò melio-
 rem viuere vitam, quam
 silphæ aut culicis: adeò totus
 & hic à curis & rationi-
 bus est extenuatus. Nunc ad
 alium eamus. GAL. Ad
 tuum, si videtur, Eucratem.
 Entibi fores per se patuere.
 Quin introimus? MIC.
 Paulò antè hæc omnia mea
 erant. GAL. At etiam
 nunc tu diuitias somnias?
 Vides igitur Eucratem
 ipsum quidem à famulo, vi-
 rum natu grandem? MIC.
 Video profectò quidem
 haudquaquam virile. Porrò
 altera ex parte ipsam item
 uxorem à coquo constupra-
 ri. GAL

καὶ αὐτῶν. Ἀνε. τί οὐκ ἴδι-
λοῖς ἀν καὶ τῶν ληρονο-
μῶν, ὡς Μικυλλε, πάντα ἔχα-
ρτὰ εὐκράτους, Μι-μηλαμῶς,
καὶ Ἀλεκτροῦν, λιμῶν πρόφρον
ἄφροισιμῶν, ὧστέον τι πα-
σάμου. χαρῖτα τὸ χυσιον, καὶ
τὰ δάπανα. Διο ὁδοιῶ ἔμοι γε
ἀλλότως εἶναι μέτρον, ἢ ὧστω-
ρυῶσαι πῆς τῶν οἰκητῶν.
Ἀνε. ἀπὸ νῦν ἡμέρα γὰρ ἦδη
ἄμφι τὸν λυκαργίς αὐτὸ, ἀπὼ
ἴδω οἰκασθε, παρ' ἡμῶς, τὰ λοι-
πὰ δ' ἄσασθις ὄψε, ὡς Μικυλλε.
ἰδ nos redeamus. Reliqua rursus alias videbis, Micylle.

ri. GAL. Quid ergo? Num
optaris & horum haeres ex-
istere, Micylle, cunctaque
possidere quæ sunt Eucra-
tis? MIC. Haudquaquam,
galle: imò fame citius inte-
rierim, quam id genus quispi-
am patrarem. Valeat au-
rum & conuiuia. Duo obo-
li mihi potiores diuitiis sunt,
quam si à domesticis mihi
domus perfodiatur. GAL.
Sed iam nunc, quandoquidē
dies ferme diluxit, domum

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Dialogus longè festiuissimus. in quo Pythagoram vē-
lut impostorem ac præstigiatorē taxat, tum eius
dogma de metempsychosi aut metamorphosi prodigi-
osa animarum, hoc est, migratione earum in varia
corpora, ob quod à carnium ei abstinebant. De qua
re Laërt. lib. 8. & Plutarch. in comm. *περὶ σαρκεφαγίας*.
Hanc superstitionem latenter carpere & suggillare vi-
detur Eurip. in Hippolyto *περὶ μετεμψυχώσεως*. i. de trans-
migratione animarum in varia corpora cum hominum;
tum etiam brutorum. vide vitam Pythagoræ à Dioge-
ne Laërtio descriptam. Item Plutarch. in vita Homerii: &
Quid. 15. Metam. apud quem sic Pythagoras loquitur:

Moræ carent anime semperq; priore relicta

Sede, nouis domibus viuunt habitantq; receptæ.

Ipse ego nam memini Troiani tempore belli, &c. Postea Pythagoras factus est, postremò in gallum transmutatus, vt festiuè ludit hic Lucianus Stoicorum etiam fastu fidet, qui alioqui mollissimi vultus, vestiumq; seueritate, vitæ continentiam præ se ferebant. Peculiariter iam è eos notat, qui obtentu sanctimoniz foedam cauponam exercent, speciosisq; titulis se uero vultu, sapientiz opinionone cultu externo simplicioribus imponunt. Quos Græci eleganter λογερμύρες ή λογοναπήλους dicunt. Gellius, ærulfatores vocat, qui cibum quasi sumq; ex mendacijs, & id genus officijs ac præstigijs capient. Hoc genere hominum nostra quoq; ætas nimis differta est. Diuitum ac regum vita quantis sit ærumnis & noxijs, docet: contrà quàm expedita res paupertas hilaris, suaq; contenta sorte. Intro ducit Gallum cum hero suo Micyllo futuro cõfabulantē, magis ridiculè quàm vllus possit *ελωθπος*: sed rursus sapientibus, quàm Sorbonicoiũ ac Sophistarum vulgus nonnũquam in scholis magno supercilio magnis de nugis disputat. Solent autem vel extremæ fortis homines, aliquando magnifica quædã somniare: quemadmodum hic Micyllus, qui per somnum opulentissimus experrectus cerdo quispiam erat; Iro penè pauperior. Nam somniare, sperandi genus est, inquit Erasmus. Non dissimilem vanæ spei ac cupiditatis imaginem, Theocritus proponit in Piscatore, Egidillio 25. qui somniat se grandem piscem aureum cœpisse, atque ingenti gaudio exanimatum sanctè iurasse, nunquam se amplius dum viueret, piscib. capiendis operam daturum esse, sed de aureo ille pisce quem in somnis cœperat, sumptũ facturum, atq; ita suauiter in ocio & luxu vitam exacturum suam. Manè cum vnã cum somno & aureus ille piscis, & spes ipsa auolasset, neq; esset experrecto ex aurifero illo somno vnde videret: nisi & ipse, & vxor ac liberi fame perire vellent, vel inuitus, & contrà quàm iurauerat in somnis, ad consuetos labores redire cogitur. Quod autẽ homines

magnò.

magnopete cupiunt & optant, de eo somniant. Vide prouerbiū Erasmi: Quæcunq; in somno videntur.

a Arte scelestissime.] Exordium ab imprecatione. b Antelucano morficat.] Galli canis importunus nonnunquam est. & quoniam nos à lecto exuscitat, à Græcis (vt Plinius inquit) ἀλεκτρον ἢ ἀλεκτρον dictus est. c Titillatque nam.] Amplificatio à tempore. d Gnomon aduentantis diei.] id est, horologium. Id fieri docent Physici, per ὠλή ἀετῶν.

e Quasi vellus illud.] Alludit ad fabellam de dracone, pernicii custode aurei velleris. Ouid, in Metamor. f Hec Mycille, equidem.] Defensio per absolutionem, à sine. g Lucem anteuertissem.] Gallus enim à poëtis dicitur lucis prænunciū ales: & auis lucis, à Martiali hoc versu:

Cristatæq; sonant vndiq; lucis aues.

b Magis mutus fuero piscibus.] Aristoteles 2. de Anima adimit omnibus piscibus vocem, excepto scaphro & porco fluminali. Veteres autē quemuis piscem vocabant ἔιδωπα, quod vocem edere non posset. Vnde Plutarchus in Symposiacis, & Athenæus, existimant Pythagoricos à piscibus abstinuisse ob ἔιδωπα: id est, silentium, quam Pythagoras docuit. Idem Lucianus in Alcione: Nam muta sanè que in aquis degunt. Erasmus nos ter in lingua: Quin & ipsa lingue forma facit ad vocem promendam; vnde pisces, quoniam linguam habent à terrestribus animantibus differentem, omnino muti sunt. i Per somnium diues.] Simile protulit Cicero in Salsitium: Vade tu, qui modò ne paternam quidem domum redire potueris, repente tanquam somnio beatus, hortos pretiosissimos, villam Tiburii, & Cæsaris reliquas possessiones paraueris. Quicquid enim optaris, id somnare contigit quibuslibet, sicuti Micyllus diuitem se ac præpotentem somniant. Pastor quidem apud Theocritum in Ecloga nona:

ἔγω δὲ τοὶ ὄοι' ἐν ὄνειρον

Φάινονταί, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χραιώνας. id est, Possideo quæcunq; solent sub nocte videri

In somnis, vim magnam ouium, multasq; capellas. Apud eundem Theocritum Piscator somniant aureum piscem. Et infimæ sortis homines, nonnunquam reginarum coniugium

jugium somniant. k Esuriis experrectus.] Solomon in Pro-
 uerb. cap. 6. *U*squequò piger dormis? quando surges è somno
 tuo? Paululum dormies; & veniet tibi quasi viator egestas, &
 pauperies quasi vir armatus. l O prodigiorum.] *T*eg-
 σιϑ Ζϑς, Iupiter prodigiorum auersor. Sophocles in Oedipo
 Epicolono vocat malorum depulsores: Ζϑ ἀλεξίταρ, τῖς ποδῶ
 ἰπερσϑϑς; id est: Iupiter malorum depulsor, quisnam hic se-
 nex? Hesy chius ait, ταρ σιϑς ἡϑς, deos esse signorum ac prodigi-
 orum effectores. m Auersor Iupiter.] *A*b admiratione.
 n Malorum depulsor Hercules.] *A*λεξίτταρ Hercules,
 hoc est, expellens mala, potest Apollinem etiam dictus est, cuius
 etiam meminisse Hesy chius. Quibus monstris terras liberabit,
 plena sunt omnia. o At tu mihi.] *N*ouitatem rei eleuat ab
 exemplis. p Achillis equus.] *X*anthus Achillis equus con-
 ditionans apud Homerum Iliad. τ. in fine: τῶ δῖ ἄρ ἰπὸς Ζυγῶφιν,
 αἰσος εἰφῆ τῶδους ἀϊαλϑ ἰππϑ, &c. q Μακροῦ χάρειν φερε-
 ῖαι.] Longum valere iussisset. Rem autem à qua nos abdicau-
 imus, ei renunciare dicimur, ac longum valere iubere: sumpta me-
 taphora ab ἡς, qui discedunt diuitem abfuturi, seu nunquam re-
 dituri. *P*surpas Lucianus in Ioue Tragedo. uem in Apologia
 τῶ εἰς τῆ αἰσῶσ τῶρ ὄσει πταῖσ μϑς, interpretatur pro-
 uerbum his quidem verbis: τὸ γῆρ μακροῦ χάρειν τὸ μακρῖ
 φερεῖται δῆλοῦ: id est, hoc dictum longum valere, declarat no-
 bis non amplius curare futurum. *V*irgil.

Et longum formose vale, vale, inquit Iola.

r *N*auis, cui nomen Argo.] *A*rgo dicitur fuisse prima na-
 uium, in qua Iason cum quinquaginta quatuor heroibus Thes-
 salis nauigauit Colchos, ad rapiendum vellus aureum. Dicta
 ab eiusdem nominis artifice, qui etiam inter nauigandum eius
 resarcienda curam susceperat. *A*lij ab ἄργον, quod est velox.
 Facta est autem arboribus Dodona sylua Epyri Ioni sacra,
 quibus olim oracula reddebantur. Vocales enim fuisse dicun-
 tur. *V*nde & Ποῖα finxerunt; hanc nauem fuisse vocalem &
 loquaculam. Seneca: ipsaque vocem prodidit Argo. *A*d
 id Poeta doctissimus respexit, quod Argonauticôn 4. *A*pollo-
 nius scribit, in carina nauis Argus à Pallade lignum fuisse im-
 pactum ex Dodonide fago, quod humano roce supereretur quan-

doque Sic enim ait: *αἰὶνὰ δ' ἄφρω' ἰαχρον αἰδομένη ἐνοπή μῶσ-*
σηρὸ θεότων αἰδῆ εἰ γλαυφωγῆνός δδεν. Propterea Lycophron
 alicubi *δάκρυδον κίος αἰ. i.* garrulam nuncupat picam. Eius in-
 terpres: *illa, inquit δακρυῖτον ἔχει τὴν πικρῶν ἐν τ' δωδώνης*
δρῶς: i. carinam habebat loquacissimam ex Dodonæ quercu.
 Porro vetus Arati Phenomenon interpres scribit, Danaum ab
 Aegypto fratrem se proripientem, auxilio Minervam inuocasse, à
 qua primum sit compacta navis, quæ Argo sit appellata, eaq̄ne
 petierit Danaus Argos. Auctor autem Aeschylus, ab Minerva
 eadem materiam quandam loquentem nauis insertam: quod re-
 perit Iginus quoque. Extat & Antipatri epigramma de nauis
 quodam fulmine icta, cuius nauis per se, moderante nullo, ad
 litus delata rem gestam significauit. Nec Argoam, inquit, ex-
 petiuit carinam: *αἰσῶν δὲ θεῶν, καὶ λαοῦ πλεῖστου καὶ φερόμεν,*
ἀργῶν δ' ἐπιθῶν ὁπῶν. Reperias & alibi eius rei mentio-
 nem, maxime apud Claudianum de victoria Stilliconis contra
 Alaricum:

— licet omnia vates
 In maius celebrata ferant, ipsamque secandis,
 Argois trabibus in tent sudasse Mineruam.
 Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu,
 Robora, sed caeso toto Iouis arbore luco
 Arbore præfaga tabulas animasse loquaces.

§ Dodonæ sylua.] Dodonæ ciuitas Chætonia, Epini regio-
 nis, à qua non longè nemus erat querneum Ioui sacrum, in quo
 & templum Ioui sacrum, oraculum habens, quod à fagis &
 quercubus vocalibus reddi, figmentis tradiderunt nonnulli,
 & Mercurij simi assessor.] Poëta Mercurio idèd Gallis
 assessorum faciendi, quod literari & negociatores vigilare habendū
 necesse:

Nec totam somno fas est consumere noctem.
 u. Loquacissimi.] *Ἰσχυρῶς Equus, i. susurrus, seu loquax*
 Mercurius sic & Athenis & vocatus & cultus, cuius Demo-
 sthenes meminit in oratione Negeræ: si ea legitima sit, vt Harpo-
 cration scribit. x. Deorum q; omnium facund.] Mercuri-
 rius est sermonis auctor, & eloquentiæ Deus. Martialis lib. 7:
 Cyllenes cœlique decus, facunde minister.

Item Lucianus in apologia Pro mercede conductis: Eloquentiæ
 præsidis

præsidi Mercurio sacris abo. 7 Quempiam fuisse Gal-
lum.] Gallus adolefcens in avem conuerfus. Rhodiginus lib. 16.
cap. 13. 7 Cùm Vencrem adiret Mars.] Martis & Vene-
ris adulterium à Sole deprehensum, vide apud Ouid lib. 4. Met.
cuius verba Boligninus sic contraxit:

Leucothæ post hanc Solis narrabat amores,

Qui tua vulgârat Martia supra Venus:

Aurca tunc vobis ponuntur retia iunctis:

Et fuit hæc cunctis fabula nota deis.

A Solem exorientem.] Prisci noctis deliquium & acces-
sum diei, galli cantu metiebantur, gnomonibus horarijs nondum
reperitis. Gallus autem tribus interuallis canit, pronuncians
diem. Qua de re Plinius lib. 10. cap. 21. Et hi nostri vigiles no-
cturni, quos excitant in opera moralibus, rumpendoque som-
no natura genuit, norunt sidera, & ternas distinguunt horas in-
terdum cantu. cum Sole eunt cubitum: quartaq; castrense vigi-
lia, ad curas laboremque reuocant. Nec Solis ortum incau-
tis sinuum obreperere, diemque venientem nunciant cantu: ipsum
verò cantum plausu laetant. Hactenus Plinius. Cur autem id
accidat gallis, Democritus apud Ciceronem de Diuinationibus,
confectionem esse in causa putat, quod id temporis cibus à pe-
ctore depulsus, in omne corpus digeritur. Huic autem animanti
venter mirificè calidus, ita vt omnia statim concoquat. Poëta
ad hanc Luciani fabulam referunt. Ausonius:

— ter clara instantis Eoi

Signa canit, serus depresso Marte fatelles.

Martialis:

Cristatæque sonant vndique lucis aues.

Lucretius libro 4. scilicet & eleganter naturam huius avis descri-
bit, & Politianus in suo Rustico:

Quin etiam Gallum (inquit Lucret.) noctem ex-
plaudentibus alis

Auroram clarâ consuetum voce vocare, &c.

Noctem explaudentib. alis. i. alis noctem cū somitu. & veluti ap-
plausu excipientib. atq; exturbantibus. Videntur enim galli alis
noctem suo complexu, vel suarum alarum ad latera appulsu exi-
gere & expellere. B Mnetarchida.] Mnesarchi annalorum

Sculptoris filio, de quo Diog. Laertius. C Qui instituit.] De discipulis Pythagorica, siue eius dogmasibus & symbolis, Gellius lib. 1. cap. 9. item lib. 4. cap. 11. Et Erasmus meus copiosissime in Chiliadibus. Ouid. libr. 15. Met. D Carnes gustaret.] Seneca 19. Epistola ait, Pythagoram abstinuisse a carnibus.

E Ne intra quinquennium.] Idem Lucianus in Dialogo *βίωσιν* *πενταετίας* quinquennale silentium Pythagoreorum iocis suis incesit. F Euphorbus.] Nobilis Troianus Iliaco in bello à Menelao occisus, cuius animū Pythagoras in se immigrasse affirmabat. Ouid. libr. 15. Metam. G Tanagræus.] A Tanagra Bœotie Mediterræe urbe, de qua Ptolomæus lib. 3. cap. 5. Plinius lib. 10. cap. 2. H Alterum quidem.] Tacite notat Pythagoræ vanitatem, ut qui sibipsi repugnari. I Narrata.] Occasio totius disputationis. K Nouum quendam.] De ratione somniorum angustiuicula ex Homero. L lam septa transit.] De somnio, cuius finis cum sit somnus, iam etiam vigilianti duraret. Vide Erasmus nostrum in proverbio, *Ultra septa transire*. M Atqui duas.] Homerus *ἀδύσ. τι* *δοιὰ γὰρ τε πύλας ἀρδύλων ἐϊσὶν ὄνειρος*.

Quem locum expressit Virgil. in sine 6. *Aeneid.*

Sunt geminæ somni portæ, quarum altera fertur,
Cornea, — &c.

Si quis plura de geminis somni portis præter ea que Scriuus ibi annotauit, legat Macrobiū & Porphyriū philosophū. Item Ouid. 11. *Metam.* N Captus oculis.] Ob id Homeri mortem fortius est, quum prius Melesigenes diceretur, q̄ ad Melesium fluuium natus esset, cum ei namq; & Iones captos oculis ἀμύγεσ appellanti, quod ἀμύγος, i iuuenis ducibus egeant. Hinc captus oculis sic dicitur, & cæcutiens Meonius, à Martiano libr. 1. de nuptiis Philologie. O Mihi verò.] Commendat somnium suum à materia, seu subiecto. P Mida.] Mida Phrygiæ tyranni immensæ opes fabulis compluribus & adagijs locum fecere. Huic Plinius primum attribuit locum inter insigniter diuites, libr. 33. Hodie auari Mida dicuntur. Q Pindarus.] In Olympia Hieroni Syracusani κέλῃτι, Ode 1. Optima res a qua. Aurum excellit in superbis diuitijs, sicut excellit fuluus dignis nocte. R Lotum.] Lauabant veteres & ungebantur ante

ante cenam, referente Homero Iliad. x. s. Ambrosia.] Frequens nō estis epitheton apud Homerum. T. Credebam molestum.] Narratio consinens descriptionem cenæ Euratis, & causam somnii. V. Litera.] Pro linea gnomonem horologi inselligit. prisca enim lineis & umbris horas distinguebant. Olim qui vocabantur ad cenam, designabant ad quam umbram solarj vellet adesse conuiuas: iidem qui vocabantur, ne venirent ante tempus, rogabant ad quosam lineam esses veniendum. X. Ferebatur.] Notat obiter & Stoicorum mores, qui cum ἀπαθείς esse volunt, interim nihil non appetunt. Y. Lupus frustra hians.] Aiunt enim, lupum præde inhiantem rē. Etu latē diducto accedere: quæ si frustretur, obambulare hianssem. Vide natum proverbium, Lupus hiat: quod dicebatur, si quis re multum sperata, multumq; appetita frustratus discederet. Dionysius Sophista in epistola quæpiam: Num insciens in proverbium indici, factus quæ sum lupus frustra hians? Vide Erasmus in Chiliadib. Z. Deinceps cenabamus.] Stoicorum inepta doctrina & conuersatio. α. Duæ negationes.] Casus de verborum significationibus: Duobus negatiuis verbis quasi permittit lex magis, quàm prohibuit: idque etiam Seruius animaduertit. Grammatici etiam fasentur duas negationes affirmatiuam inducere. & Porro ipse.] Quæ in diuitibus speciosa ac beata habeantur vulgò. γ. Ad cōne es auri.] Auri encomium. estque hæc prior collationis pars, quæ diuitias commendat, & Homerus Gratijs similes.] Homerus Iliad. ε. in cæde Euphorbi:

αἰματι οἰδ' ἄοιτο κόμην ἐπὶ τειοῖν ὀργῆα.

id est, sanguine irrigata comæ Gratijs similes. Quam ob causam ἐγγεσπλόνημε & à Τηρτεζε nuncupatur, et qui solitus fuerit auri ramenta implicare cirrato capillitio. η. Neque isthuc.] Amplificatio ab exemplo Iouis. ζ. Saturno Rheaque progenitus, cum Argolicam illam puellam.] Iupiter Danaes, Acrisis regis Arguorum filia, in turri à patre inclusæ, vigilibus custodia amore captus, in imbrem auueum conuersus corruptis. De hac fabula Ouidius libro 6. Metam. Horatius 3. Carminum, Ode 16. η. Iam verò.] Ab effectu & vsu. θ. Saturnalibus.] Saturno dicatis, quibus seruis dicitur benignibus

ventibus Romani inseruiebant, feriatis interim ab opere se-
 ptem dies, quibus exactis ad solitas operas reuocabantur. Sa-
 turnalium meminit Athenaeus lib. 14. Macrobius cap. 1. lib. 1.
 & Noui Simonem.] Probat exæplo vicini Simonis, & Coc-
 cyzabam.] Coccyus proprium est gallorum accidens. & Si-
 monides.] Simonidis Cy senectus in Macrobijs habetur, cui-
 us etiam meminit Pausanias. & Non fecus atque cestus
 ille poëticus.] Id est, poëticum Veneris cingulum. Est au-
 tem cestus Veneris cingulum, efficax ad illectamenta gratia-
 rum & amorum, quo illa dicitur Martem sibi conciliare. Hinc
 ἡ ἄνεμος ἔχει ἔχει habere dicitur, qui nouis modis quemli-
 bet in amorem sui pellicunt. Sumpsum est autem ex Homeri
 & ad. & Quo loco Iuno concubitura cum suo Ioue, Vene-
 rem adis, atque ab ea cingulum gratiarum & amorum con-
 ciliatorem commodatū petit. Ab hoc & nostri incestum dedu-
 cere. Sic vero vocatus cestus, velut νεκροπέος, id est, orna-
 tus, seu ἄγρυπτος, quod vim variam habet & colli-
 gandi & constringendi. Meminerunt huius Theocritus in An-
 donidis epitaphio, & Martialis multis in locis. & A' Poë-
 tis.] & testimonio Poëtarum, Euripidis in primis. & Quo-
 niam tu.] Hic pauperum & mediocrium in vita hominū con-
 ditionem esse optimam & tranquillissimam, multis ostendi-
 tur. & Per Iouem.] Propositio alterius partis collationis.
 & Hoc tantum.] Transito. & Quemadmodum ini-
 tio.] Series mutationum Pythagore, pertinens ad fidem fa-
 ciendam sequentibus. & Sed ego.] Micylimutationes, per
 digressuſcupulam. & Tu formica fueras.] Formicas Indicas
 aurum ex caueernis egerere, adserit Plinius libro 11. capite 30.
 & A' Menelao necatus.] Homerus in principio Il. g. & Do-
 mum.] Corpus animæ domicilium intelligit. & Ea quæ ad
 Troiam gesta sunt.] Troiani belli historiam veram non esse
 apud Homerum, testes plures sunt. Dion Prusensis in libro de
 Troia non capta: Quidam, inquit, inter quos est Aristoteles,
 scribunt Ilium nunquam fuisse captum à Grecis. Eusebius quo-
 que libro 3. affirmat, à primæ Olympiadis tempore Græcam
 tantum historiam creditam, eam inquit: Anie hoc, ut cuique
 ipsū est, diuersas sententias tulerunt. Mihi videtur, longe a-
 liud.

suad sensisse D. Augustinum cum sapè aliâ, tum maxime lib. 1.
 Civitatis divina, cap. 2. Circumferantur hodie Diocy. Cretensis
 de bello Troiano ac reditu Grecorum, volumina sex. Extat Da-
 vetic Phrygij de excidio Troiae liber. Extat & Ilias, nobile opus
 Homeri, quo Troia captæ historiâ libris 24. explicat, cum Vir-
 gilius duodecim libris complexus sit, quod ex vitroque opere vi-
 sum est decerpere. ¶ In Bactris.] Bactra Scythia provin-
 cia ultra Assyriam, à flumine Bactro cognominata, in qua ci-
 vitas eiusdem nominis, metropolis Scythia. ¶ Caterum ego.]
 Alia digressio de rebus Troianis & Homero. A Cy-
 gno prognata.] Tradunt Ledam Tethij filiam, à Iove in
 cygnum converso, ad Eurotam amnem compressam. Quo com-
 pressa gravida, peperit Pollucem & Helenam: ex Tyndareo ve-
 rò, Castorem & Clytemnestram, quæ postea Agamemmoni
 nupsit. Fabulantur eam ex Iove ovum peperisse, unde progna-
 tos Castorem, Pollucem & Helenam. Hyginus secus fabulân-
 tes refert. Paulo diversius in commentarijs Isacius Tzetzes, quod
 scripsit in Cassandra Lycophronis B. Patroclum.] I-
 liad. 16. in fine. ¶ Illud in] Redit ad propositum, & Pytha-
 goram tacite perstringit, ut sephesiam & praefligiatorem, quæ
 & quæ docuit, imponendi causa docerit, & in quæ transmuta-
 tionem se dixit, ab ijs natura quoque repugnârit. Δ Ori & Ili-
 dis.] Monumenta literarum Hieroglyphicarum: sic enim vo-
 cantur ænigmatica sculpturæ, quarum præcis seculis nullus
 fuit vsus, potissimum apud Aegyptios, Pares & Theologos, qui
 nefas esse ducebant sapientiæ mysteria literis omnibus vulgo
 profano prodere, quæ admodum nos facimus: sed quid cogi-
 tu dignum iudicassent, id animantium rerumque variarum
 expressis figuris, ita repræsentabant, ut non cuiusvis statim
 esset concipere vorum, si singularium rerum proprietates, si pe-
 culiarium cuiusque animantis vis ac natura cognita, penitusque
 perspecta fuisset, is demum collatis eorum symbolorum conie-
 cturis, ænigma sententiæ deprehendebat. Ori Aegyptij extant
 duo super huiusmodi symbolis libri. librorum Isidis meminit
 Plato libro secundo de Legibus. E Crotoniæ.] Populi
 Italiæ Tarentini vicini, Pythagoræ omnes addidit, Metaponti-
 sici quoque. Z Aspasia.] Milesia à Pericle in matrimonium ac-

cepta, cum esset captiva, causa fuit Samy belli & Peloponne-
fici. Plutarchus in Pericle: & Aristophanes in *axepoia*.

H Siquidem inter.] *Ridiculum ab absurdo.* © *Ista quidem.*] *Defensio absurda ab exemplis.* I *Teiresias.*] *Rex Thebanus & augur.* Cic. lib. 5. *Tuscul.* Ouid. lib. 3. *Metam. de quo idem Lucianus in dialogo Menippi & Tiresiæ, ubi plura annotavimus.* K *Elati proles Cæneus.*] *A lacte nutricis elegantissima puella fuisse creditur. Eius forma Neptunus captus, pro concubitu dedit ut in virum mutaretur, & ferro vulnerari non posset. Imperabat Lapithis. quos quæ per hastam suam per factum & deorum contemptum irare cæpisset, iratus Iupiter pugnantem cum Centauris arboris stipite oppressit. Mercurius in avem mutatus dicitur ab Ouid. lib. *Metam.* 12. Maro verò, in priorem sexum rediisse. 6. *Aeneid.**

It comes & iuuenis quondam, nunc foemina Cæneus,
Rurfus & in veterem fato reuoluta figuram.

A *Age* igitur.] *Digestio in quaestionem iocosam.* M *Cratetem.*] *Philosophum cynica sectæ studiosum, Thebanus.*
N *Deinde rex.*] *Redit ad disputationem de diuinijs, & quantæ eadem incommoda iuncta habent: estque hæc altera collationis pars.* Z *Te quidem non magnoperè.*] *Quæ belli temporibus diuitem exercebant: & contra, quæ pauperem iisdem temporibus commoda sequantur.* O *Tu interim.*] *Aristot.*
P *Rurfum pacis.*] *Quæ pacis temporibus.* P *At tu censor.*] *Aristot.* S *Quòd si quando.*] *Quæ circa valetudinem.* T *Longum plorare.*] *ελαιεν etiam in prouerbium abiit, ut plorare iubeamus, quos contemnimus. Quidam inde natum existimant, quòd Scythæ Dario regi nihil aliud responderint, quam *ελαιεν*, id est, ut ploraret. Idem Lucianus in *Tragopodagra: ἐλαίον τῆ τοῖς ὀφθαλμοῖς δάκρυον* id est, Sed omnibus illis nisi plorare impero. ubi quedam annotavimus.*
Y *Icari in morem*] *Alludit ad historicam fabulam Dædali, qui sibi ac filio suo fabricatis alis, in Siciliam fugit. Icarus pennis defessus, in pelagus concidit, atque loco nomen dedit. De quibus Virgil. 6. *Aeneid.* & Ouid. libr. 8. *Met.* V *Nempe vbi Cræsus.*] *Amplificat exemplis.* X *Dionysius abdicatus.*] *Dionysii Siculi tyranni, ac Syracusarum domini fortuna.**

sum referitur à Iustino lib. 12. Mortuo enim superiori Dionysio illius patre, à milibus substituitur, verum cum tyrannidem sauius Syracusis exerceret, coactus est imperium relinquere & Corinthum profectus, in omniaque vitia lapsus, tandem ludimagister factus est, ut omnino absque imperio non esset. Hinc Plutarchus ait, regiam Dionysii puluerulentam fuisse, propter eorum multitudinem, qui Geometricas in pulvere figuras describebant. Fuit enim eruditus, ut pote Platonis auditor olim. Interrogatus iam exul, quid ei philosophia profuisset? respondit: Ut equo animo ferrem talem fortunæ mutationem. Huius vitam ex Historicis petendam relinquimus. & Ne mihi in memoriam.] *Hactenus que priuatis ac ciuibus accidunt: iam videntur, que magnatibus ac regibus. Ω At meipsum miserescerebat.] Amplificatio à collatione. a a Prægrandibus illis Colossis.] Colossis prægrandibus similes reges esse affirmat: quorum strepitum & apparatus inspicias, nihil felicius, nihil deorum vitæ similis: sin curas, suspiciones, odie contemplare, quibus intus discruciantur, nihil calamitosius. Colossi autem dicuntur, vafre prodigioseque magnitudinis statuæ, quarum aliquot referuntur apud Plinium. vs enim impendio delectabantur Romani olim. Hinc alibi & hic proverbialis hyperbole apud Lucianum, Colossi magnitudine. b b Phidias.] De istis tribus statuæis insignibus multa alibi annotauimus. cc Intra Colossium.] Quorum Colossi foris multo nitabant ebo, multo fulgebant auro, varijque coloribus arridebāt. Præterea Iouis aut Neptuni representabant imaginem, fulmen aut tridentem dextra tenentes, ut planè numen aliquod esse viderentur, cum insus nihil appareret præter picem, araneas, & id genus sordes. d d Ne per somnium quidem.] Græcis proverbialiter dictum est, pro eo quod est, nulla ratione, nullo tempore. Idem de Mercede conductis: Ne per somnium quidem unquam albo pane satiatius est. Rursus de Electro: Porro suauiter canentes, & eo modo quo tu prædicabas, ne per somnium quidè audiuimus. e e Quippe nec Atridem.] Homerus Iliad. 7. in principio, cum Agamemnonè cæteris Achiuis dormientibus solum vig lantern facit. ff Adde quòd Lydum illum. Cræsum intelligis Lydorum regem, quem filium habuisse Ashymo*

nomine, mutum, præter alios commemorat Solinus capite 7. Poni-
 rō quòd Græcè κωπος est, quod propriè significat mutum, vt ver-
 sit Erasmus, accipitur etiam αὐτι τῆ βῆλα αὐδῆ τῶ ἀκούῳ,
 id est, pro eo cui auditus est vitiatuſ, hoc est, surdo: propterea
 quòd qui (vt Phisici tradunt) naturā surdi, ijdem et̄ mu-
 ti ſunt oportet. gg Ad aurem communicans.] In au-
 rem dicere vel hodie, inquit Erasmus, vulgò dicunt, pro eo quòd
 est clanculūm et̄ secretò committere. Translatum ab ijs, qui pro-
 pius admoti ad aurem infesurrant quæ nolint ab alijs audiri.
 Idem vsus est De non facili credendis delationibus. hh Ab-
 erret smilion.] σμῖλιος culter est sutorius, quo corium inci-
 ditur. Virtus etiam vocabulo hoc Erasmus in Parabolarum siue
 Similium libro. ii Deinde vbi concideriat.] Alia col-
 latio histèrionum. kk Quo ad Cecropes.] De Cecrope A-
 theniensium rege, à quo Athenienses Cecropida dicti. ll Aux
 Sisyphi.] De Sisypho latrocinijs Atticam infestante, et̄ de Te-
 lepho, qui ob cædem auunculorum in Mysiam fugit, nobis ali-
 dictum est. m m Istum quem nunc suscitatis.] Pythago-
 ras, cuius anima fingitur subinde mutato domicilio, per omnia
 virorum ac mulierum, bipedum et̄ quadrupedum corpora suis-
 se peregrinata, fuerit hic, se longè suauis vixisse quum esset
 vana, quàm cum esset rex. n n Illud autem.] Conclusio,
 o o Atego te.] Iam et̄ exempla probat quæ dixit hæcenus,
 pp Vides illum.] Effectio diuini cogitabundi, et̄ rationem
 supputantis. qq Mirum ni curis.] Auari hominis hypo-
 typosi. Sic Horatius primo Sermonum:

Quæis humana sibi doceat natura negatis,
 An vigilare metu exanimem noctesq; diesq;
 Formidare malos, fures, incendia, seruos,
 Ne te comitent fugientes: hoc iuuat, &c.

Item Iuuenalis:

-parcus homo rerum tutela suarum,
 Certa magis quàm si fortuna seruet eosdem,
 Hesperidum serpens — Idem:
 Tantis patta malis cura maiore, metuq;
 Seruatur: misera est magni custodia census. rr Vi-
 des hunc curis vigilantem.] Similimum his Tantalis, hoc
 est,

est, auarissimis hominibus, & animo inquietissimis, facit Plautus suum Eucليونem. s. Vides Eucrates.] Honesta admodum præciso in re valde turpi. Significat autem masculana Venere. Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cum enim (vt Cicero inquit) libido omni ætati turpis sit, tum senectuti turpissima est. Huius Eucratis diuinitus habetur Dialogus Plutonis & Mercurij.

ΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ. BIS ACCVSATVS,
 ἢ Δικασθεα. seu Fora.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

ET hic Dialogus maxima ex parte contra philosophos, idque nominatim etiam institutus est. Introducit enim iudicio inter se contententes, primò Academicam & ebrietatem pro Polemone philosopho, actione fugæ, quòd is cum antea per omnem ætatem ebrietari ac crapulæ deditus fuisset, audito forè quodam Xenocrate, subito relictis priore vita ac habitu, ad frugem redierit, ac philosophari cœperit. Secundò, Stoam & voluptatem pro Dionysio Heracliensi, iniuriarum. quoniam hic ab initio Stoicam professionem secutus, mox cum morbo quodam correptus, à virtute istam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare videret, eamque præstare non posset, ad Epicureos defecerat. Tertio molliciem & virtutem pro Aristippo, consimili actione. Nam & hic cum ab initio Socratis auditor & virtutis sectator extitisset, postea voluptatem vt finem bonorum asserere cepit. Quarto mensariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniam hic cum à principio quæstum patris secutus, pro mensario sese gessisset, postea cum ob adulteratam monetam solum vertere coactus fuisset, Athenas venit, & philosophiam sectari cœpit.

Quintò